Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8245 | Miercuri 12 noiembrie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

ZILE CARE AU PREȚUL MILIOANELOR

Toate eforturile pentru lichidarea rămînerilor în urmă la noile obiective de investiții din industria materialelor de construcții

Fabrica de ciment din Medgidia — unul din pivoții industriei materialelor de construcții — a beneficiat în acest an de fonduri de investiții de sute de milioane de lei, destinate sporirii capacităților de producție și diversificării sortimentelor de materiale de construcții. Este vorba de două noi linii tehnologice pentru fabricarea cimentului, însumînd o capacitate de 640 000 tone anual, și de o secție pentru confecționarea a 4 milioane mp de plăci ondulate de azbociment. Care este, în momentul de față, stadiul realizării acestor obiective?

Liniile de preparare a cimentului se înscriu, deocamdată, în zona restanțelor. Termenele lor de dare în exploatare — 15 august și, respectiv 30 septembrie — au expirat și nici la această oră lucrările de construcții-montaj, care condiționează punerea în funcțiune, n-au fost definitiv terminate. Al treilea obiectiv va trebui să intre în producție în mai puțin de o lună, dar nici el nu are pregătite toate condițiile tehnice care să-i confere siguranța că se va încadra la timp în circuitul productiv.

Neintrarea, la termen, în exploatare a celor două capacități de producție începe să genereze implicații economice serioase care afectează, în primul rînd, respectarea integrală a sarcinilor la export ale fabricii, cît și aprovizionarea ritmică a multor șantiere de construcții-montaj. Dacă în 9 luni aproape toți indicatorii economici și financiari au fost îndepliniți și chiar depășiți, pentru sfîrșitul anului se întrevede de pe acum o rămînere în urmă față de plan.

Am căutat să aflăm care sînt stadiile fizice și valorice actuale ale lucrărilor și ce perspective se întrevăd pentru perioada imediat următoare. Iată pe scurt situația. După 10 luni, ca să ne referim la cele mai importante antreprize și subantreprize, Trustul nr. 1 construcții-montaj București și-a îndeplinit sarcinile care-i reveneau din planul anual de investiții doar în proporție de 80 la sută, I.M.I.A.-București în proporție de 75 la sută, iar Trustul nr. 2 instalații București în proporție de 72 la sută. În mod firesc, restanțele acumulate impuneau o preocupare intensă pentru recuperarea lor rapidă. Departe însă să se întîmple acest lucru. Mai mult, chiar, aceleași întreprinderi și-au „calculat" nerealizările pînă la sfîrșitul acestui an la 11 milioane lei. Solicitînd mai mulți specialiști să ne explice cum au ajuns la o asemenea rămînere în urmă, am primit un răspuns stereotip: „Sîntem realiști". Nu numai că aceste calcule sînt discutabile, dar ele nu exprimă nici pe departe potențialul șantierului, mai ales că în aceste zile vor sosi aici peste 150 de muncitori care să impulsioneze execuția lucrărilor.

Fapt este că stadiile fizice ale lucrărilor, maniera în care continuă să se lucreze dau serioase motive de îngrijorare. La cele două linii pentru fabricarea cimentului mai trebuie executat un volum important de lucrări de construcții-montaj. Moara nr. 3 nici nu a fost adusă pe fundație, construcția ei amînîndu-se de la o zi la zi, iar probele tehnologice la o serie de instalații sînt și ele tărăgănate. Constructorul și-a fixat, ca limită a propriilor exigențe, punerea în funcțiune a primei linii tehnologice de ciment pe data de 10 noiembrie, iar a celei de-a doua pe data de 10 decembrie. Ce păcat însă că promisiunile nu sînt însoțite și de îndeplinirea riguroasă a măsurilor preconizate! De pildă, la prima linie de ciment se fac deocamdată remedierile necesare după efectuarea probelor mecanice. Este vorba, în final, de o întîrziere de circa 4 zile față de termenul fixat de către constructor (10 noiembrie).

La secția plăci de azbociment se constată aceeași neconcludentă activitate de construcții-montaj. Constructorul principal — Trustul nr. 1 — n-a creat în timp util front de lucru necesar montajului și rămînerile în urmă față de graficele de execuție sînt de peste două luni. Utilajele în valoare de 2 milioane lei nici n-au fost contractate, iar efectivele de montori sînt descompletate. Judecînd după cum evoluează în prezent lucrurile, se pare că termenul de punere în funcțiune — data de 1 decembrie — nu va putea fi respectat.

Ce cauze au determinat o asemenea situație?

— Lucrările nu au avut la bază un proiect bine studiat — ne-a spus tov. **Grigore Călărășanu**, șeful șantierului. Proiectantul — Institutul de proiectări pentru industria materialelor și prefabricatelor de construcții — nu s-a achitat de îndatoririle care-i revin. De la modificarea la zi la zi a planurilor de organizare a șantierului și pînă la stabilirea unor tehnologii și rezolvări ale structurii de rezistență a fost mereu nevoie de oprirea lucrărilor pentru a se soluționa greșelile comise inițial.

Lucrările de dezvoltare a capacităților de producție de aici au loc în condițiile unei continue încrucișări cu activitatea de producție a întreprinderii beneficiare. Dar mai există, bineînțeles, și nenumărate alte cauze. Și, în acest caz, încercarea constructorului de a motiva din aproape în aproape neajunsurile care au determinat rămînerea în urmă nu mai poate fi acceptată. Factorul care a cîntărit decisiv în balanța dificultăților a fost insuficienta preocupare pentru asigurarea cu forță de muncă a șantierului. Grupul de șantiere coordonator și trustul parcă nici nu au existat. Permanent sesizați de aceste neajunsuri, împuterniciții forurilor de resort au tot promis dislocarea și aducerea la Medgidia a unor importante echipe de constructori. Cum s-au rezolvat, o atestă situația actuală, cînd, cumulat pe Trustul nr. 1 construcții-montaj și Trustul nr. 2 instalații, șantierul are nevoie de aproximativ 370 de muncitori. Mai mult, și în rîndul cadrelor tehnico-administrative a existat o continuă fluctuație.

— Pentru ocuparea a 10—12 posturi pe șantier au venit mai mult de 40 de specialiști — ne-a informat ing. **Geafer Feizula**, șeful serviciului investiții. Venea cîte un nou șef de lot, era pus la curent cu datele lucrării, dar nu trecea mult timp și... pleca. Apoi sosea un nou șef de lot și lucrurile erau luate de la capăt.

Desigur pe lîngă pierderea reală de timp cu acomodarea noilor veniți, fluctuația cadrelor a scos practic o serie de puncte de lucru-cheie de sub o îndrumare și un control permanent. Supravegherea lor a slăbit, favorizînd apariția indisciplinei în indicatorului.

S-ar putea crede că neajunsurile au făcut în permanență casă bună cu

Ing. Cristian ANTONESCU

(Continuare în pag. a III-a)

anchetă economică

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit marți, 11 noiembrie 1969, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace, ing. Karel Kurka, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

Ambasadorul Republicii Islamice Pakistan

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit marți, 11 noiembrie 1969, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Islamice Pakistan la București, Jamsheed K. A. Marker, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

ÎN ZIARUL DE AZI:

● Adunare festivă cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a A.R.L.U.S. ● Arături de toamnă pe întreaga suprafață, pînă la ultimul hectar! ● Banii statului rodesc rapid pe terenul competenței, inițiativei și răspunderii

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL REPUBLICII CONGO (BRAZZAVILLE)

Convorbiri oficiale

În timpul convorbirilor oficiale — Foto: **Gh. Vințilă**

La Palatul Consiliului de Miniștri au avut loc marți dimineața convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru al Republicii Congo (Brazzaville), comandantul Alfred Raoul.

La convorbiri au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Bujor Almășan, ministrul minelor, Radu Constantinescu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, Gheorghe Lazăr, adjunct al ministrului industriei lemnului, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Brazzaville, Emilian Manciur, director în M.A.E.

Din partea congoleză, la convorbiri au participat Charles Assemekang, ministrul afacerilor externe, Ambroise Noumazalaye, coordonator al Comisariatului general al planului, N'Ndiaye, director de cabinet al primului ministru, A. Dadet, consilier politic și diplomatic pe lîngă cabinetul primului ministru, M. Moubounon, comisar al planului, D. Nzala-Backa, înalt funcționar al Ministerului Industriei Minelor, M. Bangui, inginer agronom, Sebastien Bikouta, șeful Diviziei tratatelor și convențiilor din M.A.E.

În cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă deschisă, prietenească, au fost abordate o serie de probleme privind relațiile bilaterale, exprimîndu-se dorința comună de a explora posibilitățile de cooperare în diferite domenii, în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri privind aspecte ale situației internaționale actuale, ale luptei antiimperialiste pentru consolidarea libertății și independenței naționale a popoarelor.

(Agerpres)

Vizită protocolară

Primul ministru al Republicii Congo (Brazzaville), comandantul Alfred Raoul, a făcut marți dimineață o vizită protocolară președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer.

Premierul congolez a fost însoțit de Charles Assemekang, ministrul afacerilor externe, și alte persoane oficiale congoleze.

Au fost de față Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, și alte persoane oficiale române.

Întrevederea care a avut loc cu acest prilej s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Dejun oferit de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a oferit marți un dejun în saloanele Palatului Consiliului de Miniștri, în onoarea primului ministru al Republicii Congo (Brazzaville), comandantul Alfred Raoul.

Au luat parte Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, miniștri și membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale, oameni de știință și cultură, alte persoane oficiale.

Au participat, de asemenea, ministrul afacerilor externe congolez, Charles Assemekang, și celelalte persoane oficiale congoleze care îl însoțesc pe comandantul Alfred Raoul.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, cei doi premieri au rostit toasturi.

ÎN PAGINA A V-A — TOASTURILE ROSTITE.

Telegramă

Excelenței Sale domnului BAHI LADGHAM

Prim-ministru al Republicii Tunisiene

Cu ocazia numirii dumneavoastră în funcția de prim-ministru al Republicii Tunisiene, binevoiți a primi, Excelență, felicitările și urările mele cele mai cordiale.

Sînt încredințat că relațiile de prietenie dintre țările noastre se vor dezvolta în folosul popoarelor român și tunisian, al cooperării și păcii în lume.

ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

De la cercetare la practică — flux neîntrerupt de gîndire creatoare

Prof. dr. docent Ion ZUGRĂVESCU

membru corespondent al Academiei, directorul Institutului de chimie macromoleculară „Petru Poni"-Iași

A trecut aproape un an de cînd, la chemarea unor institute de cercetări din București, colectivul nostru și-a asumat, într-o ședință generală, o serie de angajamente privind intensificarea legăturilor cu industria. Ar fi deci momentul ca, în cadrul unui succint bilanț, să examinăm justețea și eficiența măsurilor luate.

În primul rînd, am supus planul existent la acea dată unei analize critice și am hotărît, în consecință, micșorarea numărului de teme aflate în studiu o dată cu reorganizarea colectivelor de cercetători, pentru ca întregul nostru potențial de cercetare să poată fi îndreptat spre probleme de însemnătate majoră, de interes direct pentru industria chimică. În urma consultării întreprinderilor, tematica a fost concentrată pe probleme științifice cu aplicabilitate mai imediată. Astfel, dacă planul pe 1968 cuprindea 21 de probleme și 42 de teme, cel pe 1969 a rămas axat pe numai 8 probleme, cu 21 de teme, dar, după cum am arătat, cu evidente și apropiate perspective de aplicabilitate. Ca urmare, în loc de doi cercetători în medie pe temă, acum sînt patru, ceea ce ne permite să aprofundăm lucrările, să reducem timpul experimentărilor, avînd condiții pentru obținerea mai rapidă a rezultatelor scontate.

puncte de vedere

În baza noii tematici am început, încă din decembrie 1968, să încheiem contracte și convenții cu întreprinderile respective. Ultimele dintre aceste înțelegeri am reușit să le perfectăm abia recent. Ne-a întîrziat lipsa de experiență, necesitatea de a lămuri o serie de aspecte legate de finanțare, de situația stocurilor de materii prime etc. După părerea mea, înființarea unui serviciu special, compus din 1—2 ingineri, care să se ocupe în mod expres de tot complexul problemelor legate de cercetare, de încheierea contractelor, de urmărirea desfășurării cercetărilor și valorificarea rezultatelor, ar accelera pătrunderea progresului tehnic în întreprinderi. Într-adevăr, ori de cîte ori am fost nevoiți să discutăm cu ingineri afectați producției, ele au fost anevoioase, s-au desfășurat greu, solicitînd mult mai mult timp decît era necesar. Am resimțit, de altfel, atît noi cît și reprezentanții întreprinderilor, lipsa unei metodologii bine puse la punct în ce privește încheierea contractelor, date fiind multiplele aspecte care se cer examinate în comun. Experiența acumulată pînă acum ne face să sperăm că în 1970 lucrurile se vor desfășura mai repede și mai bine.

Valoarea contractelor încheiate pînă în prezent se ridică la

(Continuare în pag. a V-a)

PAGINA A IV-A

Un înalt imperativ social:

GOSPODĂRIREA OPTIMĂ A „FONDULUI DE INTELIGENȚĂ"

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, ION GHEORGHE MAURER, A PRIMIT PE AMBASADORUL REPUBLICII SOCIALISTE CEHOSLOVACE

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți după-amiază pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace la București, Karel Kurka, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, tovărășească, a participat Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe. (Agerpres)

CONSILIUL POPULAR... ÎN AUDIENȚĂ LA CETĂȚENI

EXPERIENȚA CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL BRAȘOV ÎN SONDAREA OPINIILOR CETĂȚENILOR ȘI TRADUCEREA ÎN VIAȚĂ A PROPUNERILOR PE CARE LE FORMULEAZĂ

Problemele pe care le ridică ritmul viu de dezvoltare și modernizare a localităților noastre urbane și rurale, cerințele legate de gospodărirea, înfrumusețarea și aprovizionarea lor pun în fața consiliilor populare sarcini din ce în ce mai importante, mai complexe. Condiția fundamentală pentru realizarea acestor sarcini, a rezolvării cu succes a multiplelor probleme cetățenești, a înfăptuirii obiectivelor edilitare și gospodărești propuse este și rămîne în continuare cunoașterea aprofundată a acestora. Practica a demonstrat că cel mai eficient mijloc de cunoaștere și rezolvare a problemelor pe care le ridică activitatea economică și socială a unui oraș îl constituie contactul direct, nemijlocit cu cetățenii, discuțiile purtate nu numai la sediul consiliului popular, ci mai cu seamă pe teren, la fața locului.

Pilduitoare în acest sens este experiența Consiliului popular al municipiului Brașov. Desigur, orașelor le sînt în general comune o serie de activități gospodărești și edilitare. Dar în fața unui consiliu popular sum este cel al Brașovului — puternic centru economic, comercial, cultural și turistic, cu un specific arecum aparte — **problemele pe care le ridică viața economică și socială sînt, implicit, mult mai complexe. Or, cunoașterea și rezolvarea acestora ar fi, practic, de neconceput fără sprijinul cetățenilor.** Cît de prețios este aportul maselor de cetățeni a reieșit deosebit de clar cu prilejul ultimei ședințe a comitetului executiv al consiliului popular municipal, care a analizat tocmai acest aspect al activității consiliului. A reieșit cu acest prilej că, pînă la 30 septembrie, pe raza municipiului Brașov s-au efectuat prin munca patriotică a cetățenilor lucrări în valoare de 43,5 milioane lei, adică peste 242 lei de fiecare locuitor. Este vorba de reparații de străzi, executarea de trotuare, amenajări și întrețineri de spații verzi și locuri de agrement etc. Aceste activități reprezintă însă doar un aspect al problemelor rezolvate de consiliul popular pe baza propunerilor cetățenilor, cu aportul acestora. Solicitîndu-i părerea cu privire la modul în care reușește consiliul popular să cunoască problemele cele mai arzătoare care frămîntă pe cetățenii Brașovului, ing. Marin Decu, prim-vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului Brașov, ne-a declarat: „Multe din treburile și problemele ce sînt aduse la cunoștință prin intermediul scrisorilor ce ne sînt adresate, ori cu ocazia audiențelor. Dar foarte multe ne sînt semnalate pe alte căi, în primul rînd cu prilejul contactului direct pe care-l avem cu cetățenii. Acest contact îmbracă o multitudine de forme. Am

Nicolae MOCANU
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a II-a)

Adunare festivă cu prilejul aniversării unui sfert de veac de la constituirea Asociației române pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică–A.R.L.U.S.

Aniversarea unui sfert de veac de la constituirea Asociației române pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S. a fost marcată, marți după-amiază, în Capitală, printr-o adunare festivă ce a avut loc la Casa prieteniei româno-sovietice.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Mihail Roșianu, președintele Consiliului general A.R.L.U.S., Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, acad. Ilie Murgulescu și acad. Iorgu Iordan, vicepreședinți ai A.R.L.U.S., Dan Marțian, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., artistul poporului Costache Antoniu, artista emerită Dina Cocea, sudorul Anghel Ștefan, de la întreprinderea „Electromontaj".

La masa prezidiului au luat loc, de asemenea, A. M. Jdanov, adjunct al ministrului petrolului al U.R.S.S., conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-română, care a participat la manifestările organizate în țara noastră cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Roza Geamanova, V. G. Ratkin, G. P. Șumilov și S. A. Osminin, membri ai delegației, precum și A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

În sală se aflau conducători de instituții centrale și organizații obștești, reprezentanți ai vieții științifice și culturale, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, precum și membri ai ambasadei Uniunii Sovietice.

Adunarea a fost deschisă de acad. Ilie Murgulescu. Despre semnificația aniversării A.R.L.U.S. a vorbit **Mihail Roșianu,** președintele Consiliului general A.R.L.U.S.

Inițiată de Partidul Comunist Român, la mai puțin de trei luni după insurecția armată victorioasă de la 23 August 1944, a arătat, printre altele, vorbitorul — A.R.L.U.S. a luat ființă ca o expresie a politicii consecvente a partidului nostru de dezvoltare și întărire a relațiilor de prietenie dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice. Tradițiile acestei prietenii, cu vechi și viguroase rădăcini, sînt strîns legate de evenimente de seamă din istoria popoarelor noastre. Ele au căpătat valori superioare o dată cu apariția și creșterea mișcării muncitorești în cele două țări, concretizîndu-se în luminoase exemple de solidaritate internaționalistă. E suficient să amintim că una din căile prin care „Iskra" leninistă ajungea în Rusia trecea prin România, reprezentanții ziarului găsind aici un real sprijin frățesc din partea organizațiilor noastre muncitorești. De asemenea, în 1905, cercurile largi ale opiniei publice românești au asigurat adăpost și sprijin răsculaților de pe crucișătorul „Potemkin", manifestîndu-și puternic solidaritatea cu luptătorii revoluționari din Rusia. Cu o amploare deosebită s-a afirmat solidaritatea frățească, internaționalistă a proletariatului român în timpul și după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Proletariatul, țărănimea muncitoare, intelectualitatea progresistă din țara noastră au acționat în sprijinul revoluției în cele mai diferite forme, de la mari mitinguri și manifestații de simpatie și solidaritate, pînă la participarea directă, cu arma în mînă, alături de Armata Roșie, la luptele pentru apărarea primului stat socialist din lume.

Încă de la înființarea sa, Partidul Comunist Român — a subliniat vorbitorul — a considerat că promovarea statornică a unor relații de prietenie între țara noastră și Uniunea Sovietică are o mare importanță pentru interesele celor două popoare, pentru pacea și securitatea în această zonă a lumii.

Politica partidului a găsit un larg ecou în rîndurile opiniei publice, mase tot mai largi se pronunțau pentru prietenie și colaborare cu Țara Sovietelor. Stabilirea relațiilor diplomatice dintre cele două țări, în 1934, a fost salutată de întreaga opinie publică progresistă din România. La scurt timp după aceasta, la îndemnul P.C.R., au fost înființate asociația „Amicii U.R.S.S." și alte asociații, ziare și reviste care și-au adus o prețioasă contribuție la dezvoltarea relațiilor de prietenie cu Uniunea Sovietică.

După ce a evocat episoade semnificative din istoria relațiilor de prietenie și întrajutorare dintre cele două țări și popoare, vorbitorul s-a referit la intensa muncă politică organizată de Partidul Comunist Român în rîndul maselor muncitoare, al păturilor sociale largi care se răscoleau împotriva pregătirilor de război și a fascismului, pentru alianță cu Uniunea Sovietică. Militînd activ pentru unirea tuturor forțelor progresiste sub steagul democrației și independenței țării — a spus el — Partidul Comunist Român s-a ridicat de la început cu hotărîre împotriva agresiunii Germaniei fasciste și a războiului antisovietic. Strălucitele victorii obținute de armata sovietică, care a purtat pe umerii săi greul războiului împotriva fascismului, au dat avînt mișcării de rezistență a popoarelor, au exercitat o puternică influență asupra voinței de luptă a poporului român. Coalizarea celor mai largi forțe sociale, politice și militare, în rîndul cărora clasa muncitoare și partidul comunist au avut rolul conducător, a făcut posibilă victoria insurecției armate de la 23 August, cel mai mare eveniment din istoria contemporană a României. O dată cu aceasta, România a întors armele împotriva Germaniei fasciste. În luptele purtate în comun de ostașii români și sovietici pentru nimicirea fascismului s-au pecetluit pe veci frăția de arme româno-sovietică, prietenia trainică, de nezdruncinat, dintre popoarele noastre. Poporul român nutrește sentimente de adîncă prietenie și prețuire față de Uniunea Sovietică, ale cărei forțe armate au adus o contribuție hotărîtoare la eliberarea României de sub jugul fascist. În cei 25 de ani care au trecut de la eliberarea țării, prin lupta și munca sa avîntată, poporul român a înfăptuit cu succes, sub conducerea Partidului Comunist Român, orînduirea nouă, socialistă.

Vorbitorul s-a referit apoi la schimbările adînci care au avut loc în societatea noastră, ca urmare a victoriei socialismului, la realizările obținute în înfăptuirea hotărîrilor Congreselor IX și X ale P.C.R. Subliniind atenția deosebită pe care partidul o acordă educării patriotice și internaționaliste a oamenilor muncii, înarmării lor cu concepția filozofică despre lume și viață a proletariatului — materialismul dialectic și istoric — vorbitorul s-a referit la bogata activitate ce se desfășoară, în lumina hotărîrii Comitetului Central al P.C.R., pentru aniversarea în România a centenarului nașterii lui V. I. Lenin.

Amintind principiile fundamentale după care se călăuzesc partidul și statul nostru în politica externă, tovarășul Mihail Roșianu a spus :

Adoptînd liniile directoare ale activității internaționale a României în perioada următoare, Congresul al X-lea a reafirmat hotărîrea partidului și statului de a înfăptui o politică externă constructivă, de a nu precupeți nimic pentru a spori continuu aportul țării noastre la rezolvarea marilor probleme ale lumii contemporane, la asigurarea securității pe continentul nostru și în întreaga lume, la promovarea ideilor colaborării și cooperării internaționale, la realizarea aspirațiilor popoarelor spre libertate, independență și progres social.

Pornind de la considerentul că extinderea și întărirea legăturilor multilaterale dintre țările socialiste reprezintă un factor de seamă în propășirea fiecărei țări în parte și în întărirea forței sistemului mondial socialist și sporirea influenței sale în lume, România a dezvoltat și dezvoltă continuu relațiile sale cu toate țările socialiste, pe baza principiilor internaționalismului socialist, respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, întrajutorării și avantajului reciproc, a depus și depune în continuare eforturi pentru apărarea și consolidarea unității și coeziunii țărilor socialiste, a mișcării comuniste internaționale.

În acest spirit, țara noastră a extins și intensificat continuu relațiile de prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică. Ridicate pe o treaptă superioară în anii construcției socialiste, aceste relații — care constituie una din temeliile politicii externe a țării noastre — cunosc în prezent o largă desfășurare. Amploarea schimburilor economice dintre țările noastre își găsește expresia în prezența constantă a Uniunii Sovietice pe primul loc în comerțul exterior al României.

O contribuție de seamă la dezvoltarea continuă a prieteniei dintre țările noastre, a spus în continuare vorbitorul, aduc numeroasele instituții și organizațiile obștești care desfășoară o largă și fructuoasă activitate menită să promoveze cunoașterea, stima și prețuirea reciprocă, schimburile științifice și cultural-artistice. În această privință, un rol însemnat a revenit și revine Asociației române pentru legături de prietenie cu Uniunea Sovietică.

Vorbitorul a amintit apoi contribuția pe care A.R.L.U.S. a adus-o de-a lungul celor 25 de ani ai existenței sale, bucurîndu-se de condiții optime, create prin grija partidului și guvernului, de sprijinul și aportul prețios al unui larg activ obștesc, format din cetățeni aparținînd tuturor categoriilor sociale, tuturor profesiilor și domeniilor de activitate.

Între A.R.L.U.S. și Asociația de prietenie sovieto-română se desfășoară un schimb sistematic de expoziții, lectori, materiale documentare, cărți, ziare, reviste, filme, reproduceri de artă etc. La adîncirea cunoașterii reciproce, o contribuție importantă aduc contactele directe prin schimburi de vizite între delegații alcătuite din reprezentanți ai vieții publice, științifice, literare, artistice, muncitori, țărani, ingineri.

În lumina realizărilor de pînă acum și a perspectivelor dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, a spus în încheiere vorbitorul, considerăm că există toate posibilitățile ca și în viitor asociația noastră și Asociația de prietenie sovieto-română să desfășoare o activitate susținută și fructuoasă.

Militînd și în viitor pentru înfăptuirea politicii Partidului Comunist Român, A.R.L.U.S.-ul va acționa neobosit pentru a-și aduce contribuția la cultivarea sentimentelor de solidaritate frățească, de stimă și prețuire reciprocă dintre poporul nostru și popoarele sovietice, la popularizarea cît mai largă a celor mai de seamă valori din creația popoarelor celor două țări.

A luat apoi cuvîntul **A. M. Jdanov,** conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-române.

Subliniind că vizita delegației sovietice a coincis cu aniversarea a 25 de ani de la organizarea Asociației române pentru legături de prietenie cu U.R.S.S. — A.R.L.U.S. — vorbitorul a spus : Prietenia dintre popoarele noastre are adînci rădăcini în istorie. Victoria Revoluției din Octombrie și constituirea primului stat proletar din lume, Republica Sovietelor, au fost întîmpinate de oamenii muncii din România cu profundă simpatie și entuziasm. Iar cînd poporul nostru a trebuit să-și apere cu arma în mînă cuceririle din Octombrie, în războiul civil, și împotriva intervenției străine, în rîndurile zecilor de mii de internaționaliști din multe țări, cot la cot cu muncitorii și țăranii din Rusia, au luptat tovarășii noștri din România, cărora le păstrăm o sfîntă amintire. La rîndul său, poporul nostru a acordat un sprijin permanent oamenilor muncii din România în lupta lor revoluționară împotriva jugului regimului burghez și monarhic, pentru cucerirea drepturilor lor.

În perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei — a arătat în continuare vorbitorul — poporul sovietic, zdrobind hoardele fasciste, a considerat de datoria sa să acorde un ajutor frățesc poporului român pentru a se elibera de sub jugul fascist

După eliberarea țării și cucerirea puterii de către oamenii muncii din România, relațiile prietenești dintre țările și popoarele noastre, dobîndind cele mai variate forme, se dezvoltă și se întăresc necontenit. El a subliniat că Uniunea Sovietică, așezînd la baza acestor relații principiile leniniste ale internaționalismului proletar, consideră că ele corespund intereselor vitale ale ambelor popoare, intereselor socialismului și comunismului.

În continuare, A. M. Jdanov s-a referit la activitatea de propagare a ideilor prieteniei și colaborării dintre popoarele României și Uniunii Sovietice, desfășurată de Asociația română pentru legături de prietenie cu U.R.S.S. Folosind diferite forme și metode de muncă, organizînd un mare număr de manifestări diverse — a arătat vorbitorul — A.R.L.U.S. face cunoscute pe larg oamenilor muncii din România viața poporului sovietic, realizările din economia, știința și cultura sa.

În continuare, referindu-se la vizita pe care delegația sovietică a făcut-o în aceste zile în țara noastră, oaspetele a relatat impresii privind orașe, întreprinderi, instituții de cultură.

Am avut posibilitatea — a arătat el — să luăm cuvîntul la adunări festive consacrate celei de-a 52-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, să facem cunoștință cu activiști A.R.L.U.S., cu viața și succesele poporului român în construcția socialismului. Aceste succese au fost dobîndite de harnicul popor român, sub conducerea partidului său comunist, în colaborare multilaterală cu Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste.

Subliniind că activitatea A.R.L.U.S.-ului se bucură de o înaltă apreciere din partea poporului sovietic, A. M. Jdanov a dat apoi citire textului unei telegrame de felicitare adresate A.R.L.U.S.-ului.

În numele Prezidiului Uniunii asociațiilor sovietice de prietenie și legături culturale cu străinătatea și al conducerii centrale a Asociației de prietenie sovieto-română, în numele întregului popor sovietic — se spune printre altele în telegramă — vă felicităm din inimă și, prin dumneavoastră, întreg poporul român, cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a creării Asociației române pentru legături de prietenie cu U.R.S.S. În telegramă se dă o înaltă apreciere activității desfășurate de A.R.L.U.S pentru popularizarea în rîndul poporului român a realităților sovietice, pentru contribuția sa la consolidarea legăturilor de prietenie dintre România și Uniunea Sovietică. A.R.L.U.S. își sărbătorește jubileul în ajunul măreței date pe care o va aniversa întreaga omenire progresistă, împlinirea a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, mare internaționalist și luptător înflăcărat pentru prietenia dintre popoare. Felicitîndu-vă în această zi memorabilă, se arată în încheierea telegramei, ne exprimăm convingerea că A.R.L.U.S.-ul, sprijinindu-se pe glorioasele sale tradiții, va fi și în viitor un ajutor activ al Partidului Comunist Român în întărirea prieteniei dintre popoarele noastre.

După ce a felicitat călduros A.R.L.U.S.-ul în numele Ambasadei Uniunii Sovietice, ambasadorul **A. V. Basov,** a spus : Prietenia dintre popoarele sovietic și român are tradiții istorice. În anii de statornicire a puterii sovietice, de luptă împotriva albgardiștilor și a intervenționiștilor străini, care încercau să sugrume tînărul stat sovietic, s-a manifestat cu o mare forță solidaritatea cu revoluția a celor mai buni fii ai poporului român, care s-au ridicat în apărarea cuceririlor socialiste din țara noastră. Această glorioasă pagină din istorie a pus temelii trainice prieteniei noastre.

În anii grei ai regimului burghezo-moșieresc, reprezentanții progresiști ai poporului român au înființat, acum 35 de ani, din inițiativa comuniștilor, asociația „Amicii U.R.S.S." Această organizație, la a cărei activitate participau oameni din diferite pături sociale și de diferite profesii, înfățișau poporului român realizările Uniunii Sovietice și politica ei externă de pace.

Aducînd un omagiu veteranilor prieteniei româno-sovietice, A. V. Basov a arătat că în anii reacțiunii, dînd dovadă de curaj și dîrzenie și disprețuind primejdia, ei și-au consacrat activitatea nobilei cauze a întăririi prieteniei dintre popoarele noastre.

După instaurarea puterii populare pe pămîntul României — a continuat vorbitorul — prietenia dintre popoarele sovietice și poporul român, consolidată de sîngele vărsat în comun în lupta cu fascismul, a căpătat un conținut calitativ nou. La temelia relațiilor dintre țările noastre au fost puse principiile marxism-leninismului, unitatea de țeluri și comunitatea de interese în lupta pentru socialism și comunism, pentru pace în lumea întreagă.

Oamenii sovietici dau o înaltă apreciere activității desfășurate de A.R.L.U.S. pentru întărirea relațiilor de prietenie dintre popoarele noastre, continuînd tradițiile statornicite de asociația „Amicii U.R.S.S.".

Colaborarea pe linia A.R.L.U.S.-ului și Asociației de prietenie sovieto-române contribuie la adîncirea și lărgirea relațiilor bilaterale dintre țările noastre. Aceste organizații își aduc o contribuție utilă la întărirea prieteniei frățești dintre popoarele Uniunii Sovietice și României.

Sărbătorim cea de-a 25-a aniversare a înființării A.R.L.U.S.-ului — a relevat vorbitorul — într-un moment cînd întreaga omenire progresistă se pregătește să întîmpine solemn o dată istorică de importanță mondială — centenarul nașterii lui V. I. Lenin, marele geniu al epocii noastre revoluționare, conducătorul mișcării comuniste mondiale, ghidul de seamă, a cărui învățătură exprimă cerințele vitale ale contemporaneității. Milioanele de oameni sovietici întîmpină această mare sărbătoare cu noi înfăptuiri în construcția comunistă. Oamenii muncii din Republica Socialistă România se pregătesc, de asemenea, pentru jubileul lui Lenin.

În încheierea cuvîntării, vorbitorul a adresat urări pentru întărirea și lărgirea prieteniei tradiționale dintre țările și popoarele noastre, pentru consolidarea unității țărilor socialismului, pentru întărirea păcii și a socialismului.

Din partea Ambasadei Uniunii Sovietice, A. V. Basov a înmînat președintelui A.R.L.U.S. un mesaj de salut.

Adunarea s-a încheiat cu un program artistic susținut de cunoscuți actori ai scenelor bucureștene.

*

Cu același prilej, în holul Casei prieteniei româno-sovietice a fost organizată o expoziție de fotografii, ilustrînd dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre poporul român și popoarele sovietice.

(Agerpres)

Pentru excursiile de sezon

Grupurile de turiști, ca și persoanele particulare care doresc să viziteze orașul Galați — port la Dunăre, pot reține din vreme locuri pentru cazare la hotelul O.N.T. din localitate — fie prin Agenția O.N.T., sau direct, prin telefonul 4436.

Hotelul din orașul cu o așezare din cele mai pitorești este amplasat în centru — în Piața Republicii — delimitată de blocuri noi, fîntîni arteziene și grupuri sculpturale. Noul edificiu, asupra căruia se oprește atenția trecătorului, are 8 etaje. Spațiile de cazare cuprind 45 de camere cu cîte 2 locuri și 15 camere cu paturi duble — toate cu baie și grup sanitar propriu. Mobilierul elegant, adecvat, conferă acestui hotel un grad ridicat de confort. De sus, de pe ultimul nivel al localului, se deschide larg frumoasa panoramă a orașului.

Garnitură completă de mobilier pentru o cameră

„LAMÎIȚA" — iată denumirea întregii garnituri de mobilier potrivit pentru o cameră tinerească, care se realizează în cadrul **C.E.I.L.-Brașov.** Piesele componente — dulapul-bibliotecă, divanul, canapeaua, masa de lucru și scaunele — sînt executate din cherestea de fag, de rășinoase și placaj. Finisajul este realizat cu furnir de nuc, lamelin sau exotic, iar în interior piesele sînt, de asemenea, furniruite cu furnir de fag natur, semilustruit.

Cîteva detalii constructive : dulapul-bibliotecă are 3 corpuri — unul cu bară de haine, 4 polițe și două sertare, altul cu 3 polițe și două sertare, și al treilea — 4 sertare suprapuse, bar cu ușă rabatabilă și nișă cu o poliță. Divanul are saltea din poliuretan sau de tipul „elasta", canapeaua se extinde în lung pentru a se așeza cele 2 perne ale spătarului.

Întreaga garnitură are o linie simplă, modernă ; e practică, elegantă și ocupă un spațiu restrîns.

O nouă inițiativă comercială clujeană

Pe strada Matei Corvin din Cluj s-a amenajat și deschis recent un local în care au acces... doar femeile. Noua unitate — „INTIM" — deservită numai de personal feminin, oferă cadrul optim pentru femei de a lua masa sau o gustare. În cadrul unității funcționează secții de restaurant-pensiune cu meniuri fixe, braserie și bar.

Noua unitate, deschisă între orele 8—21,30, și-a cîștigat o numeroasă clientelă, un public consumator constant.

Un mare cărturar patriot, un remarcabil precursor al culturii noastre moderne

100 de ani de la moartea lui Gheorghe Asachi

Se împlinesc 100 de ani de la moartea lui Gh. Asachi, personalitate proeminentă a culturii noastre, cărturar, cu o contribuție însemnată în realizarea și încadrarea civilizației românești în patrimoniul celei europene.

Cărturar de tip renascentist, cu o cultură enciclopedică și iluministă, dotat cu înclinații pentru multiple domenii artistice — inginer, profesor, diplomat, grafician, ziarist, pictor, tipograf, arhivist, dramaturg — Gh. Asachi s-a risipit cu dărnicie din dorința generoasă de a impulsiona dezvoltarea culturii autohtone. Desfășurîndu-și cea mai rodnică activitate într-o perioadă de hotar între epoca feudală și începuturile orînduirii burgheze, scriitorul moldovean, în care G. Ibrăileanu vedea „un amestec de curente contradictorii", poate fi revendicat ca pionier în aproape orice domeniu al culturii naționale. Viața lui constituie pentru urmași imaginea unui intelectual care a vrut și a desea a știut să fie la înălțimea timpului său.

Născut în 1788 într-o familie cu preocupări literare, Gheorghe Asachi va dovedi o neostoită sete de cultură. După studii temeinice, reintors în țară cu dragoste de activitate se lovește de o realitate tristă. Piramida socială la baza căreia stăteau pe brinci țăranii, proliferarea boierimii fanariote, lipsa școlilor, bibliotecilor, ziarelor, a tuturor instituțiilor moderne care asigură progresul unui popor, îl fac conștient de necesitatea unei activități sistematice de trezire a conștiinței naționale. Discipol al iluminiștilor, Asachi înțelege nevoia imperioasă a învățămîntului în limba maternă. În 1813, el înființează o clasă de inginerie și hotărnicie în limba română, unde predă arhitectura, istoria artelor, geodezia, matematica, dezvăluindu-și un neobișnuit talent pedagogic. Eforturile sale de promovare a limbii naționale se concretizează și în reprezentarea primei piese de teatru în limba română, localizarea „Mirtil și Hloe", după pastorala lui Gessner și Florian Aceluiași ideal îi este închinată și reorganizarea, în 1820, a seminarului de la Socola, închis în anul următor din cauza mișcării eteriste

După o perioadă petrecută la Viena ca agent diplomatic al domnitorului pămîntean Ioniță Sandu Sturdza, Asachi se reîntoarce în 1827 în Moldova pentru a desfășura, în următorii 20 de ani, activitatea sa cea mai rodnică și care îl va transforma în personalitatea proeminentă a Moldovei. Militînd pe linia idealurilor sale de tinerețe, el își continuă strădaniile de reorganizare a învățămîntului, înființînd prima școală elementară de fete în 1834, punînd bazele învățămîntului artistic și politehnic în 1841 prin inaugurarea școlii de arte și meserii, extinzînd rețeaua școlilor elementare, scriind manuale, alcătuind programe analitice.

Realizarea sa de căpetenie rămîne însă „Academia Mihăileană", deschisă în 1835, institut care va deveni o adevărată pepinieră de intelectuali multilateral instruiți, ale căror progrese vor submina regimul feudal al lui Mihail Sturdza. Cărturarul moldovean se izbește, de aceea, de împotrivirea boierimii și a domnitorului, care încearcă să înlocuiască, în predare, limba română cu cea franceză, determinînd protestul vehement al lui Asachi care își înfrînge unele concepții conservatoare, sesizînd bine substratul de clasă al opoziției boierimii.

Piesele sale de teatru, scrise în această perioadă frămîntată : „Serbarea păstorilor moldoveni", „Dragoș, întîiul domn suveran a Moldovei", prelucrările după „Lapeirus", „Văduva vicleană" de Kotzebue sînt pătrunse de încrederea în funcția social-educativă a teatrului. Cea mai bună definiție a concepției sale dramaturgice o oferă în prefața din 1837 la „Lapeirus" : „Scoposul teatrului este, prin mijloace desfătătoare înfățișînd oarecare însămnate întîmplări a oamenilor, a-i învăța morala, a-i face de a prețui virtutea și faptele cele lăudate, a defăima răul și a critica deprinderile vrednice de ris spre a se feri de ele". Asachi se va manifesta ca animator al teatrului nu numai prin piesele pe care le scrie. În 1836 împreună cu vornicul Ștefan Catargiu și spătarul V. Alecsandri scriitorul va înființa un conservator dramatic, care va funcționa timp de doi ani.

Un alt tărîm cultural în care contribuția lui Gheorghe Asachi poate fi considerată hotărîtoare este cel jurnalistic. Fără a avea talentul și mobilitatea gazetărească a lui Eliade, Asachi a jucat în Moldova un rol similar acestuia. În istoria presei române, ziua de 1 iunie 1829, data apariției primului număr al „Albinei românești", se înscrie ca un moment memorabil, bogat în semnificații și urmări. Acest ziar politic și literar urma și el acele coordonate sociale care călăuzeau viața fondatorului său, fiind menit să deschidă o fereastră spre lumea modernă să popularizeze știința și mai ales să mlădieze limba. În paginile periodicului apar nuvele, reportaje scrise cu o neașteptată sensibilitate modernă, povești moralizatoare, articole științifice. Văzînd în presă un excelent instrument de informare și educare, Gh. Asachi va scoate și alte ziare destinate unor categorii diverse de cititori, cum ar fi : „Foaia sătească". (1839—1840 și 1846—1850) — destinată țăranilor, „Icoana lumii" (1846) care populariza cuceririle științei.

Spre 1840, în viața acestui mentor spiritual al societății moldovene intervin evenimente care-l vor așeza în conflict cu spiritul înnoitor al vremii. Nereceptiv la idelle noi, el nu va vedea în criticile juste ale lui Kogălniceanu, Alecsandri și a altora decît niște atacuri personale. Legalismul său conformist îl face să întîrzie pe poziții conservatoare. Va rămîne din această cauză, tot mai singur, tot mai izolat, supraviețuindu-și operei.

Gheorghe Asachi rămîne un precursor demn de o dreaptă cinstire, un cărturar al cărui aport la edificiul culturii naționale va merita întotdeauna prețuirea și lauda sinceră a urmașilor.

Ioan ADAM

Consiliul popular... în audiență la cetățeni

(Urmare din pag. 1)

În vederea întîlnirile cu cetățenii pe cartiere, străzi, grupe de blocuri sau chiar blocuri. O altă cale, prin care cetățenii își spun doleanțele, sesizează anumite stări de lucruri sau vin cu propuneri și sugestii, o constituie întîlnirile pe circumscripții între cetățeni și deputați, ședințele organizate de comitetele cetățenești sau asociațiile de locatari. Aș mai aminti aici de aportul activului voluntar format, în majoritate, din pensionari, care joacă rolul unei adevărate curele de transmisie între conducerea consiliului popular și cetățeni. Cîteva exemple ilustrează pe deplin eficacitatea contactului viu și nemijlocit cu cetățenii. Una din problemele cele mai presante, sesizată în repetate rînduri, care se ridica pînă nu de mult în cartierul „Steagul roșu", cartier cu peste 40 000 locuitori, a constituit-o lipsa unei piețe de legume și fructe. Gospodinele de aici erau nevoite să se deplaseze pînă la piața Traian — piață nouă, dar amplasată peste mînă în raport cu cartierul, fie pînă la piața centrală, cale de 4—5 km. În august-septembrie, această doleanță a cetățenilor a fost satisfăcută. Desigur, nu toate problemele legate de buna aprovizionare a pieței au fost rezolvate. Și acum organele consiliului popular trebuie să ducă o intensă muncă de convingere cu unii producători — obișnuiți să vină numai în piața centrală — să-și desfacă produsele în această nouă piață, dar esențialul a fost totuși realizat".

Cetățenii cu care am discutat ne-au confirmat aceste spuse. „Tovarășii din comitetul executiv — ne relata tov. **Ioan Bălescu,** deputat în circumscripția 176 — vin destul de des în cartier, discută deschis despre multe probleme care își așteaptă rezolvarea, din care unele chiar de mai mult timp. Ei iau contact direct cu cetățenii, îi ascultă, își notează ce li se spune, propunerile care li se fac. Ulterior, fie că vine la fața locului o comisie, fie că vin chiar ei, dar nici o sesizare serioasă nu rămîne fără răspuns. Așa s-au asfaltat străzi, s-au îmbunătățit condițiile de circulație etc."

Referindu-se la stilul de muncă al comitetului executiv al consiliului popular municipal privind modul cum recepționează și rezolvă problemele ridicate de cetățeni, deputata **Elena Rădulescu** din cartierul Schei a ținut să precizeze și dînsa : „Tovarășul Horia Coman, vicepreședinte, ca și ceilalți membri ai comitetului executiv al consiliului, vin deseori și în cartierul nostru. Este suficient să se ridice o problemă, să se facă o propunere, că tov. Coman îmi spune de îndată : „Mergem pe teren să vedem ce putem face". Și de făcut s-au putut face multe și în cartierul Schei : s-au executat lucrări de canalizare, s-a extins rețeaua de apă potabilă, s-au construit trotuare".

Aceleași cuvinte de caldă și sinceră apreciere le-am auzit și din partea tovarășului **Victor Chetraru,** deputat într-o circumscripție electorală din cartierul Bartolomeu. Fapt cert este că, numai în acest an, au fost construite trotuare pe mai bine de 50 de străzi, s-au creat mii de mp de zone verzi.

Cum pot fi soluționate mai operativ problemele ridicate de cetățeni ? Căutînd un răspuns acestei întrebări, membrii conducerii consiliului popular au hotărît — de altfel, cu bune rezultate — **ca la dezbaterea și analizarea lor să fie invitate și conducerile întreprinderilor ce urmează să le rezolve.** De exemplu, la discuțiile avînd drept obiect necesitatea remedierii unor deficiențe la blocurile aflate în termen de garanție, amenajarea unor zone verzi, executarea de străzi și trotuare etc., participă în mod curent reprezentanții întreprinderii de construcții, ai întreprinderii de gospodărie orășenească, ai celei de apă, canal etc. În felul acesta, există certitudinea că problemele respective vor fi rezolvate cu promptitudine, crescînd totodată răspunderea întreprinderilor respective. Întîlniri cu cetățenii, în cadrul cărora s-au ridicat asemenea probleme, au avut, loc, în ultima perioadă, la noile blocuri din cartierul „Steagul roșu" în zona gării etc. Unele sesizări referitoare la slaba aprovizionare a unor magazine, ca și la calitatea deservirii, au drept efect organizarea unor discuții între cetățeni și factorii responsabili cu buna aprovizionare a populației, ba chiar și cu unii lucrători din comerț ; **prin contactul direct, nemijlocit, între toți cei interesați, multe din neajunsurile sesizate au putut fi lichidate.**

Întîlnirile dintre deputați și cetățeni, ca și adunările în cadrul cărora deputații prezintă dări de seamă asupra activității desfășurate, se înscriu, la rîndul lor, printre formele eficiente de contact cu cetățenii. În cadrul adunărilor care au avut loc în septembrie-octombrie s-au analizat modalitățile aplicării în practică a propunerilor cetățenilor, formulate în campania electorală. Totodată, s-au făcut propuneri care urmează a fi incluse în proiectul planului de muncă al consiliului popular municipal pe 1970. Cît de fructuoase au fost aceste adunări ne-o dovedesc cele peste 1 000 de propuneri făcute de cetățeni, comitetele de cetățeni și asociațiile de locatari cu acest prilej. Selectarea și includerea acestora în proiectul planului de muncă pe 1970 este încredințată unei comisii în frunte cu primul vicepreședinte, comisie din care mai fac parte directori ai întreprinderilor subordonate consiliului și unii șefi de serviciu. Obiectivele aprobate se defalcă pe circumscripții, fiind eșalonate în raport cu posibilitățile de realizare. Urmărirea lor este încredințată serviciului administrației locale, care informează lunar comitetul executiv asupra stadiului aplicării fiecărei propuneri.

În cadrul acesta complex, cuprinzător de cunoaștere a vieții au fost antrenate, firesc și comisiile permanente, care sînt informate lunar asupra noilor propuneri ale cetățenilor, solicitîndu-li-se un sprijin concret în soluționarea lor. Așa s-a ajuns la elaborarea, de către un colectiv al comisiei permanente de gospodărie comunală, a unui studiu privind posibilitatea alimentării cu apă caldă a unor locuințe (de pe străzile Soarelui și Cometei) ; tot pentru a răspunde unor sesizări ale cetățenilor, un alt colectiv al aceleiași comisii a întocmit un studiu privind combaterea zgomotului produs de noua centrală termică a fabricii de tricotaje.

Întreaga activitate la care ne-am referit atestă încetățenirea unui nou stil de muncă în activitatea consiliului popular, înțelegerea profundă a faptului că noile sarcini nu mai pot fi soluționate cu metode vechi. Și viața a adeverit că, atunci cînd te străduiești s-o cunoști, ea îți oferă și căile cele mai nimerite de a soluționa cu competență, problemele pe care le ridică. Intuind aceste adevăruri, ba, mai mult, fiind părtași direcți la tot ce se petrece, cetățenii atestă un viu interes pentru toate laturile vieții economice și sociale a orașului, manifestîndu-și dorința de a veni în sprijinul acțiunilor consiliului popular. Ceea ce constituie, între altele, o importantă premisă a reușitei acestor acțiuni și, totodată, o dovadă a prestigiului și încrederii de care se bucură consiliul popular în rîndul cetățenilor.

Ar fi, desigur greșit să idealizăm lucrurile. Deoarece nu este mai puțin adevărat că unele propuneri nu-și găsesc o rezolvare practică ; altele se aplică cu întîrzieri față de termenele din grafic (ceea ce are, uneori, și explicații obiective în apariția unor sarcini importante neprevăzute ; de exemplu, afluxul mare de turiști automobiliști a impus dezvoltarea locurilor de parcare și crearea altora noi, calculîndu-se că numai în acest an s-au executat pavaje, nepreviizute în plan, pe o suprafață de circa 100 000 mp ; se înțelege că asemenea lucrări au redus posibilitățile consiliului popular de a efectua în întregime obiectivele cuprinse în planul pe acest an). Deseori, apare însă și un alt fenomen : în dorința de a da un răspuns favorabil cetățenilor, tovarășii din comitetul executiv, fără a analiza temeinic posibilitățile de aplicare a unor propuneri, fac promisiuni care ulterior nu pot fi acoperite, încît unii deputați și președinți de comitete cetățenești reprosează pe bună dreptate nerespectarea unor asemenea promisiuni. Tot atît de adevărat este și faptul că multe obiective mai mici, dar importante pentru cetățenii unui cartier, unei străzi sau unui bloc, care nu implică fonduri sau eforturi din partea consiliului popular, nu se realizează din simplul motiv că sînt „pierdute din vedere" sau pur și simplu ignorate de întreprinderile care au obligația să contribuie la realizarea lor. Și astfel, o linie de autobuz nu poate fi prelungită (în circumscripția 16) pentru că cetățenilor, care și-au procurat toate materialele, nu li se pune la dispoziție un buldozer pentru două ore ; racordarea unui puț absorbant la conducta de canalizare, pe o distanță de numai 10 m (pe strada Soimului), e tărăgănată de luni de zile. Sînt fapte în aparență mărunte, dar importante pentru viața, pentru confortul cetățenilor.

Desigur, aceste neajunsuri nu pot umbri activitatea esențialmente, pozitivă, pe care am încercat s-o creionăm în însemnările noastre. Dimpotrivă, considerăm că activitatea desfășurată — reprezentînd, de fapt, **o deplasare continuă a membrilor comitetului executiv spre masele de oameni ai muncii, încît se poate spune că, practic, ei sînt aceia care merg în audiență la cetățeni** — permite consiliului popular, conducerii sale să-și perfecționeze continuu stilul de muncă, să analizeze cu responsabilitatea și exigența cuvenite practicile și fenomenele negative, încît, înlăturarea lor să se înscrie neîntîrziat între obiectivele ce se impun atenției lor imediate. Va fi un argument în plus pentru ca stima și prețuirea cetățenilor să crească și mai mult.

pagina economică

Experiența de la Fabrica de cabluri și materiale electroizolante din Capitală demonstrează că:

BANII STATULUI RODESC RAPID PE TERENUL COMPETENȚEI, INIȚIATIVEI ȘI RĂSPUNDERII

- **TIMP PREȚIOS CÎȘTIGAT PENTRU PRODUCȚIE**
- **CAPACITĂȚILE FINALE PROIECTATE AU FOST DEPĂȘITE**
- **ACUM, PE PRIMUL PLAN, RIDICAREA CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII ECONOMICE**

În marea constelație industrială a Capitalei, Fabrica de cabluri și materiale electroizolante se detașează azi ca o stea de mărimea întîia. Înființată în urmă cu două decenii, fabrica s-a dezvoltat continuu de-a lungul anilor, dar cu deosebire în actualul cincinal, ca urmare a dotării masive cu noi capacități de producție. Cele aproape 750 de milioane lei investiți în ultimii ani aici au modificat radical dimensiunile peisajului industrial din zona gării Cățelu, situind această modernă unitate a industriei electrotehnice pe unul din primele locuri în ierarhia forței productive a Capitalei.

Onorat zilele trecute de prezența în mijlocul său a tovarășului Nicolae Ceaușescu, colectivul întreprinderii a raportat cu satisfacție că marile eforturi financiare pe care le face statul nostru în vederea creării unei industrii moderne, de înaltă tehnicitate au fost fructificate în această fabrică la un nivel superior de eficiență prin intrarea în funcțiune, înainte de termen, în acest an, a celor mai multe dintre noile capacități construite și prin realizarea în avans a indicatorilor prevăzuți în proiecte. Cu un avans de 12 luni a început să producă secția de cabluri de forță, și cu 15 luni mai devreme trăgătoria de aluminiu.

— Pînă la sfîrșitul acestui an vom adăuga celor două capacități o a treia „premieră" industrială în avans. Este vorba de extinderea capacității de producție la secția de cabluri telefonice, investiție al cărei termen de execuție a fost redus cu aproape un an — ne-a spus ing. **Ioan Macău**, directorul general al întreprinderii.

— Care este explicația acestei suite de succese în realizarea planului de investiții?

— Poate veți găsi prozaică sau neinspirată explicația — dar alta nu-i — dacă voi afirma că intrarea în „mînă bună" se datorește colaborării rodnice care a existat și există între constructor, beneficiar și proiectant.

— Vă rugăm să precizați cîteva din elementele ei de rezistență.

— Ne-am preocupat îndeaproape să asigurăm la fiecare din noile obiective, înainte de începerea execuției, întreaga documentație. Pe parcurs am ținut o legătură permanentă cu proiectantul pentru a remedia operativ unele scăpări de proiectare. După cum vedeți, nu-i nimic spectaculos. Am procedat cum este firesc.

— Anul trecut, în cîteva rînduri, ziarul nostru a semnalat opiniei publice greutățile pe care le întîmpina constructorul pe linia asigurării forței de muncă. La un moment dat, acest neajuns apărea ca o frînă în execuția ritmică a lucrărilor de la F.C.M.E. Cum a fost depășit acest moment dificil?

— Este, în primul rînd, meritul conducerii întreprinderii de construcții speciale, instalații și montaje care a înțeles importanța ce o prezintă pentru realizarea sarcinilor planului cincinal execuția în avans a obiectivelor de la F.C.M.E. La efortul constructorului, care și-a mobilizat intens forțele tehnice și umane, s-a adăugat sprijinul concret în această direcție al organelor locale de partid.

— Cînd ne-a stat în puteri, ne-am asumat chiar noi răspunderea realizării unor sarcini de investiții — a completat tov. **Vasile Cireașă**, inginerul șef cu problemele de investiții și dezvoltare a întreprinderii. În sectorul de autoutilare al fabricii au fost concepute și executate utilaje și dispozitive în valoare de peste 1 milion lei valută.

Este de netăgăduit adevărul că colectivul fabricii de cabluri și materiale electroizolante s-a considerat, din primul moment, parte activă alături de ceilalți factori răspunzători de execuția investițiilor. El nu a rămas în postura spectatorului care se bucură sau se întristează, după cum evoluează procentele de îndeplinire ale planului de investiții, ci a pus el însuși umărul la accelerarea ritmului de execuție.

Acum, cînd în cea mai mare parte investițiile au fost finalizate, specialiștii întreprinderii sînt absorbiți de desfășurarea celui de-al „doilea mare moment" — cum se exprima unul dintre ei — al dezvoltării întreprinderii: atingerea parametrilor proiectați. Este obiectivul căruia conducerea fabricii i-a pregătit condițiile de realizare încă din perioada execuției noilor capacități. Cu mult înainte de încheierea lucrărilor de investiții, s-au constituit nucleele colectivelor ce urmau să exploateze noile instalații. În afară de cei nou angajați, muncitori cu înaltă calificare din secțiile existente ale fabricii au fost repartizați să lucreze la punctele nodale ale fluxurilor tehnologice. În perioada montajului și, apoi, a rodajului mecanic, colectivele formate din vreme au avut posibilitatea să-și însușească temeinic modul de exploatare a utilajelor, rigorile tehnologiei de fabricație. La numai 3 luni și, respectiv 4 luni de la intrarea în funcțiune, secția de cabluri de forță și trăgătoria de aluminiu au reușit să depășească nivelul capacităților finale prevăzute în proiect. Există astfel premise certe ca, în scurtă vreme, să fie realizați și ceilalți indicatori din proiect: prețul de cost și productivitatea muncii.

— Investițiile făcute în întreprinderea noastră vor fructifica deplin numai în condițiile în care noi reușim să asigurăm economiei, prin intermediul lor, o gamă cît mai largă de produse — a subliniat ing. **Constantin Constantinescu**, directorul tehnic al uzinei. Această idee o urmărim insistent în momentul de față.

Am reținut că specialiștii întreprinderii au reușit să asimileze fabricația cablurilor de forță cu fire din aluminiu în sector masiv. De asemenea, la aceeași secție a început fabricația a trei mari grupe de cabluri — de 1 kV, de 6 kV și 10 kV — cu sute de tipodimensiuni, produse ce corespund celor mai înalte exigențe funcționale.

Sînt fapte firești, consemnate în toiul febrei transformărilor cu multe sensuri ce se petrec la F.C.M.E., sînt rezultate ale inițiativei și competenței. Procesul amplu de transformare pe care îl cunoaște întreprinderea se desfășoară în totala lui complexitate, fără ca nici una din laturile lui esențiale să fie estompate sau ignorate. Procesul de creștere extensivă a fabricii se împletește intim cu cel de creștere calitativă, de perfecționare; ele se interconditionează reciproc, dezvăluind noi resurse de sporire a producției și a gradului ei de economicitate. Intrarea mai devreme în funcțiune a celor două capacități a creat posibilitatea să se obțină în anul viitor o producție suplimentară față de prevederile planului cincinal, de aproximativ 300 de milioane lei. Evoluția extrem de favorabilă a parametrilor proiectați la noile capacități asigură condiții admirabile, cum se exprima directorul general, pentru ameliorarea unor indicatori esențiali de eficiență: producția globală pe unitatea de suprafață, producția globală la 1 000 lei mijloace fixe, productivitatea muncii pe salariat.

Dincolo de ceea ce „va fi" mîine, colectivul acestei unități industriale a demonstrat concret, pe tărîmul solid al faptelor de muncă, că sarcinile planului de stat, oricît de complexe ar fi ele, pot fi integral realizate dacă există o viziune clară de perspectivă, dacă se depune un efort sistematic și temeinic organizat.

Firește, însemnările de față nu epuizează tot ce este valoros în experiența colectivului de la F.C.M.E., concretizată în modul în care știe să îmbine sarcinile producției curente cu cele ale dezvoltării în perspectivă. Am surprins doar cîteva imagini care demonstrează că întregul colectiv al fabricii este hotărît să persevereze pe linia bunelor rezultate obținute pînă acum. Recomandările primite din partea secretarului general al partidului constituie pentru colectivul de aici un puternic imbold de a ridica activitatea întreprinderii la cote tot mai înalte de eficiență.

Ioan ERHAN

ARĂTURI DE TOAMNĂ PE ÎNTREAGA SUPRAFAȚĂ, PÎNĂ LA ULTIMUL HECTAR!

Peste tot, acolo unde conducerile de unități agricole s-au îngrijit de eliberarea terenului de culturi și au luat măsuri ca tractoarele să fie dirijate operativ spre terenurile care trebuiau arate au fost obținute rezultate bune. Așa se explică cum s-a reușit ca, în unele județe, să se facă arături de toamnă pe suprafețe mari, aceste lucrări fiind aproape încheiate. Cu toate că toamna a fost excepțional de frumoasă, în unele locuri nu s-a acordat atenția cuvenită grăbirii arăturilor pe terenurile destinate însămînțărilor de primăvară. Am urmărit desfășurarea acestor lucrări în două județe: Sălaj, unde arăturile de toamnă au fost executate în proporție de 68 la sută și Vaslui — 69 la sută. Puteau fi executate arături de toamnă pe suprafețe mai mari? Evident da. O dovedește experiența cooperativelor fruntașe din ambele județe.

La Sălaj, cooperativele agricole din Zalău, Virșalț, Pericei, Zăuan au încheiat sau sînt pe terminate cu această lucrare. Membrii acestor cooperative s-au convins că arătura de toamnă aduce un mare spor de recoltă față de cea executată în primăvară și de aceea se îngrijesc ca nici un hectar să nu rămînă nearat. „În acest an noi am obținut o recoltă bună de porumb — ne-a declarat tov. Ioan Blaj, președintele cooperativei agricole din Crișeni. De aceea am urmărit ca tractoarele care s-au eliberat de la semănat să fie folosite imediat la arături. Ca urmare, lucrarea respectivă este aproape încheiată pe toate cele 570 ha pe care le-am prevăzut". În multe locuri arăturile de toamnă n-au fost însă executate nici pe jumătate din suprafețele prevăzute în plan. Rămînerea în urmă se datorește atît mecanizatorilor, cît mai ales cooperatorilor care nu se îngrijesc de eliberarea terenului de coceni. Din această cauză tractoarele nu pot fi folosite la întreaga lor capacitate. Să exemplificăm „La cooperativa agricolă Someș Guruslău — ne spune tov. Radu Niculescu, inginerul șef de la I.M.A Surduc — am repartizat pentru arături 6 tractoare. Zile întregi acestea n-au putut fi folosite și a trebuit să le dirijăm la cooperativa din Năpradea, unde există teren liber sau să le utilizăm la transporturi și alte munci. Cu randament scăzut lucrează, din aceleași motive, și mecanizatorii repartizați cooperativei din Jibou. Nu ne putem permite ca în aceste zile, deosebit de favorabile acestei lucrări, tractoarele noastre să nu lucreze cu eficiență maximă". Terenuri neeliberate de coceni pe suprafețe destul de mari am întîlnit și la cooperativele agricole din Lozna, Cășei, Benesat, Hida și în alte părți. Ca urmare nici cu arăturile nu se stă prea bine.

În alte cazuri mecanizatorii sînt cei ce poartă răspunderea întîrzierii lucrărilor. Această situație putea fi întîlnită la cooperativa agricolă Băbeni, deservită de I.M.A. Surduc. Aici, terenul este aproape complet liber, dar randamentul tractoriștilor este foarte scăzut. Unii din ei ies la arat către prînz și se întorc devreme la sediul secției. Alți tractoriști lipsesc nemotivat de la lucru nu cu orele ci cu zilele. Oare nu-i cazul să se pună rînduială și aici? Cooperativa agricolă Letca este deservită de către I.M.A. Dej. Membrii ei au adunat tot ce a fost pe cîmp. Arături însă s-au făcut doar pe jumătate din cele mai bine 200 ha planificate. Și aceasta numai din cauză că tractoarele sînt folosite cu randament scăzut, se defectează des, iar remedierile se fac cu întîrzieri destul de mari.

Subliniem încă o dată că, în județul Sălaj dacă s-ar fi lucrat ca în unitățile fruntașe s-ar fi arat nu 20 368 ha ci aproape toate cele 30 000 hectare pe care s-a prevăzut să se facă această lucrare. Timpul este înaintat și cu fiecare zi crește pericolul ca desfășurarea normală a muncii în cîmp să fie stînjenită din cauza frigului. Deci — măsuri urgente pentru eliberarea terenului și folosirea cu randament sporit a tractoarelor.

Probleme asemănătoare privind executarea arăturilor de toamnă se ridică și în județul Vaslui. Aici, din suprafețele planificate de 90 000 hectare au fost arate, pînă la 9 noiembrie, numai 62 000 hectare. Bunăoară, la cooperativa agricolă Hurdugi din 1 255 ha s-au arat doar 220 ha, la Șuletea din 1 413 ha — 400, la Murgeni din 1 031 — 300 ha. Exemplele de acest gen ar putea continua. Tov. ing Constantin Preda, șeful sectorului mecanizare din cadrul direcției agricole județene, ne arată că această situație se datorește lipsei de teren eliberat, dar că acum aceasta nu mai constituie o problemă, pretutindeni asigurîndu-se front de lucru tractoarelor. Este de fapt numai o autoinițiere, deoarece numai jumătate din suprafețele cultivate cu porumb au fost eliberate de coceni. La cooperativa agricolă Albești, de exemplu, mecanizatorii erau nevoiți să are printre snopii de coceni lăsați pe teren în glugi sau risipiți la voia întîmplării. Lipsa terenului eliberat nu este însă singura cauză care împietează desfășurarea arăturilor de toamnă din acest județ. Din viteza zilnică de lucru planificată de direcția agricolă care este de 2 630 hectare, nu se realizează decît 2 162 ha. Atrage atenția numărul mare de tractoare care nu se folosesc. Din cauza reparațiilor stau circa 200, ceea ce față de 2 102 tractoare din județ reprezintă foarte mult. La aceasta se adaugă și lipsurile în coordonarea activității secțiilor de mecanizare. Iată un exemplu. Zilele trecute, la secția Stoișești a întreprinderii de mecanizare Gura Idrici, din cele 31 tractoare, opt stăteau înșirate ca la oamenii.

— Nu avem unde să lucrăm, argumenta Gheorghe Popa, șeful secției.

— Ba avem teren eliberat, bun de lucru — replica Ion Bordeianu, președintele cooperativei Stoișești.

Pentru a lămuri lucrurile, împreună cu ei și directorul adjunct al direcției agricole, tov. Costin Dragomir, am plecat pe teren să vedem situația la fața locului. Constatările sînt grăitoare. Pentru ziua respectivă era teren liber pentru arat. Dar șeful secției nu fusese în cîmp pentru a constata acest lucru. Tot atît de adevărat e că nici inginerul cooperativei nu trecuse, în ziua respectivă, pe la secție spre a indica mecanizatorilor unde să lucreze. În acest fel s-a pierdut timp prețios fără a se realiza nimic. O situație asemănătoare, care indică slaba utilizare a mijloacelor mecanice, am întîlnit și la secția Costești a aceleiași întreprinderi. La sediul acesteia se aflau 7 tractoare: două în funcțiune și 5 pe butuci. Șeful secției, Nicolae Bălan, explică această situație prin numărul mare de tractoare ce trebuie casate, la care se înregistrează foarte multe defecțiuni accidentale. Tot el ne spune însă, că la aceste tractoare nu s-au mai executat reparațiile planificate, utilizîndu-se pînă au ajuns pe butuci. Iată un lucru grav ce denotă lipsă de răspundere pentru întreținerea corespunzătoare a tractoarelor din dotație, singura condiție ca ele să poată fi folosite un număr cît mai mare de ore. Aspectele de genul acestora trebuie analizate profund de către conducerile I.M.A. și consiliile de conducere ale cooperativelor agricole, astfel ca peste tot să se asigure o folosire cît mai intensă a tractoarelor, pentru terminarea executării arăturii pe toate suprafețele.

Efectuarea arăturilor de toamnă e un factor direct al măririi recoltei. De aceea se impune ca munca organelor agricole județene să capete mai multă consistență pe teren, pînă la încheierea tuturor lucrărilor agricole ce au mai rămas de executat.

P. AUREL
Alex. MUREȘAN

Uzinele textile Arad — o marcă de prestigiu

Creatorii de contexturi de la Uzinele textile din Arad au realizat articole într-o largă diversitate de desene și culori, apreciate în aproape 20 de țări ale lumii, în care se exportă. Imprimeurile din bumbac și din celofibră finisate cu ajutorul unor tehnologii moderne ce le conferă neșifonabilitate, damasturile — albe sau colorate — catifeaua uni și imprimată, țesăturile „frottier" pentru prosoape și halate, ca și articolele în carouri — într-o gamă variată de desene și armonioase îmbinări coloristice sînt numai cîteva din articolele livrate comerțului de uzina textilă arădeană.

Recent, creatorii uzinei au realizat și alte articole cu o contextură nouă, dintre care 7 au și fost omologate. Printre ele se numără imprimeul „Mirela" — pentru rochițe; țesăturile „Calatis" și „Cretonel" din bumbac — pentru confecționat halate și rochițe; articolul „Dora" pentru costumașe din bumbac. Noile articole și contexturi se adaugă celor realizate pînă acum, lărgind și diversificînd astfel colecția de țesături imprimate a Uzinelor textile din Arad.

Și la irigații e valabil proverbul:

MĂSOARĂ DE ȘAPTE ORI ȘI TAIE O DATĂ

Realizarea vastului program de irigații inițiat de partid, în scopul creșterii producției agricole, necesită asigurarea unei puternice baze tehnico-materiale. În ultimii ani statul a investit mari fonduri pentru producerea materialelor de construcții, a utilajelor tehnologice și mașinilor necesare extinderii suprafețelor amenajate. În industria materialelor de construcții au fost lărgite capacitățile de producție și au fost create altele noi în vederea asigurării cantităților de prefabricate din beton, în special pentru tuburi „Premo". La Călărași, Turda, Roman și Hunedoara s-au construit obiective noi cu o capacitate anuală de 500 km tuburi „Premo", în echivalent ⌀600 mm. De asemenea, la Oradea și Buzău sînt în construcție alte două obiective cu o capacitate anuală de 180 km tuburi. Foarte bine — veți spune; înseamnă că totul este în ordine.

Nu, nu este. Și iată de ce. La 1 octombrie, în întreprinderile de prefabricate se aflau în stoc 165 km de conducte „Premo". Se apreciază că, pînă la sfîrșitul anului, stocurile respective vor ajunge la peste 250 km. Cu alte cuvinte pentru 50 la sută din producția realizată nu se asigură desfacerea, aceasta fiind imobilizată în depozite în loc să ia drumul șantierelor de irigații. De ce aceste tuburi solicitate nu mai sînt preluate de beneficiar? Pentru actualul cincinal, Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodăririi apelor — D.I.F.G.A. — din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, principalul beneficiar, a solicitat industriei un necesar global de 1223 km tuburi „Premo" și 1970 km conductă pentru perioada 1971—1975. Pe ce bază și-a întemeiat D.I.F.G.A. aceste cereri? În 1965, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a trimis peste hotare o echipă formată din specialiști din mai multe domenii de activitate: exploatare, întreținere și construcții, dar nici un reprezentant din partea proiectării spre a se documenta asupra tipului și metodelor de amenajare în cadrul sistemelor de irigații cu conducte îngropate. Studiile și indicațiile acestora au stat la baza adoptării unei anumite metode de amenajare, în care se folosesc tuburile „Premo" de diametre mari. În funcție de această metodă s-a stabilit necesarul de conducte pe întregul cincinal. Pe această bază s-au construit noile capacități de producție pentru conducte „Premo". Se părea că totul este în ordine. Dar după cum s-a dovedit, a fost omis un element esențial: eficiența metodei alese. Și iată că, după ce organele de specialitate din Ministerul Agriculturii și Silviculturii „chibzuiesc", fac propuneri ferme, iar drept urmare se declanșează o asemenea acțiune de construcții și investiții, o altă comisie de specialiști din același minister, sosită în 1968 de la documentare din alte țări vizitate, decretează: stop, ne-am răzgîndit. Avem alte soluții și metode de amenajare. Dar acestea necesită și alte sortimente de materiale de construcții și deci alte mijloace pentru investiții. Astfel că lucrurile iau o întorsătură radicală față de ceea ce s-a stabilit inițial. Începînd cu anul în curs Ministerul Agriculturii și Silviculturii, printr-o avalanșă de adrese, reclamă Ministerului Industriei Materialelor de Construcție, una după alta, reduceri însemnate ale necesarului de conductă „Premo" stabilit inițial. Bunăoară, pentru anul 1969 solicitările de conducte în echivalent ⌀ 600 mm, s-au redus de la 360 km la 225 km, iar pentru 1970 — de la 360 la 145 km. La fel și pentru perioada viitorului cincinal față de 1970 km tuburi prevăzute inițial se estimează că mai sînt necesari doar 1 150 km. Cum s-a ajuns la această situație cu consecințe păgubitoare pentru economia țării?

Dintr-o discuție avută cu tov. ing. Barbu Popescu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, rezultă că reducerea de către D.I.F.G.A. a cererilor inițiale de conducte „Premo", s-ar datora restanțelor înregistrate în livrarea acestora de către industrie în perioada 1966—1968. Este adevărat că datorită întîrzierilor în ce privește punerea în funcțiune a capacităților de producție, în acea perioadă industria nu și-a putut onora integral cererile de materiale. Dar aceste restanțe au fost mai mici de 5 la sută față de cereri în anii 1966—1967 și doar de 300 metri conducte în anul 1968. După cum ne spunea tov. ing. Ion Vasilescu, director general al Centralei industriale a prefabricatelor din beton, restanțele nu pot fi în nici un caz motivul reducerii în asemenea proporții a comenzilor inițiale de conducte „Premo". Principala cauză constă în schimbarea de către

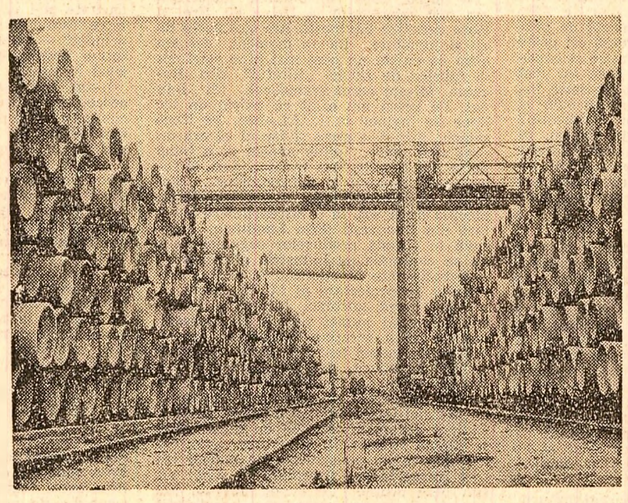

Fabrica de prefabricate din beton Călărași. Stive de conducte „Premo", care nu-și găsesc plasament

Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodăririi apelor a metodei și tipurilor de amenajare în cadrul sistemelor de irigații. Preocuparea de a găsi cea mai eficientă metodă de amenajare este firească și merită felicitări celi ce depun eforturi pentru aceasta, dar cînd cea mai bună soluție vine mult prea tardiv este un lucru grav. Ne întrebăm, cum poate fi calificată responsabilitatea acelor factori din Ministerul Agriculturii și Silviculturii care au autorizat cu semnătura lor aplicarea primei soluții tehnice pentru care s-au alocat fonduri imense, ca apoi să fie abandonată? Unde se va ajunge dacă la fiecare doi ani se va schimba concepția în proiectarea amenajărilor pentru irigații?

— În primul rînd — ne spune tov. Ion Vasilescu, stocurile de conducte „Premo" ce nu mai au desfacere, vor conduce la sistarea fabricației, la 3—4 linii tehnologice. Aceasta echivalează cu o pierdere anuală de 60 de milioane de lei prin nerealizarea producției planificate.

În mod firesc ne întrebăm dacă conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii și-a pus problema: ce se va întîmpla cu noile obiective construite de industrie pentru a satisface necesarul inițial solicitat? Într-adevăr, este posibilă reprofilarea unităților pe alte sortimente de materiale de construcții. Dar acest lucru este de asemenea însoțit de pierderi însemnate, între 15—20 de milioane de lei pentru fiecare obiectiv, bani investiți în utilajele specifice ce nu-și mai au întrebuințare, operație ce durează 2—3 ani și necesită fonduri suplimentare. Iată deci, cum această schimbare tardivă a metodei de amenajare este însoțită de pierderi pe linie.

Tovarășul ing. Ștefan Godeanu, director general al centralei de lucrări pentru îmbunătățiri funciare, recunoaște că orientarea inițială în ceea ce privește alegerea metodei optime de amenajare a fost greșită. Se caută o scuză prin lipsa de experiență în acest domeniu de activitate, irigațiile moderne începînd la noi în anul 1966. Dar de aici și pînă la a copia fără discernămînt indici și metode de irigare care au dat rezultate numai în anumite condiții fără a face corelarea necesară la condițiile țării noastre, denotă lipsă de grijă pentru cheltuirea judicioasă a fondurilor mari pe care statul le alocă în vederea extinderii irigațiilor.

A. PAPADIUC

Zile care au prețul milioanelor

(Urmare din pag. I)

acest șantier. Există totuși o serie de lucrări, al căror ritm de execuție este concludent în privința realizărilor ce se pot obține atunci cînd munca este bine organizată. Cînd s-a urmărit cu hotărîre recuperarea unor restanțe sau devansarea termenelor la unele lucrări, rezultatele valoroase n-au întîrziat să apară. La realizarea liniei întîia pînă la clincher, unde la un moment dat rămînerile în urmă căpătaseră proporții îngrijorătoare, s-au concentrat forțe, s-a lucrat în schimburi prelungite și, la o lucrare executabilă în trei luni, durata a fost redusă la jumătate. La fel au evoluat lucrurile și la construcția pilelor cuptoarelor sau a transportului de clincher. Sînt cîteva exemple care demonstrează că în pofida greutăților, se poate lucra bine, cu bune rezultate.

În actuala perioadă, fiecare oră, fiecare zi au devenit decisive pentru încheierea lucrărilor la cele trei obiective de la Fabrica de ciment Medgidia. În acest scop, sînt oportune măsuri de maximă eficiență și operativitate. Spunem aceasta, pentru că în cadrul măsurilor propuse mai subzistă... jumătățile de măsură. Nu mai trebuie explicată necesitatea desfășurării activității de construcții-montaj, acolo unde este posibil, în schimburi de noapte. La secția plăci, a fost nevoie ca un tovarăș ministru să descopere acest lucru. În alte puncte de lucru, în loc să se ia măsuri similare, constructorul recurge la justificări.

— Nu putem vorbi de lucrul în două schimburi, așa oricum, ne-a replicat tov. **Adrian Bălan**, inginer șeful grupul de șantiere coordonator. O asemenea măsură o luăm cînd sînt condiții, cînd este nevoie.

O opinie cu care, firește, nu putem fi de acord.

Ceea ce se impune în momentul de față este un transfer de vigoare și de perseverență în grăbirea ritmului lucrărilor, pe care ministerul de resort este capabil și trebuie să-l realizeze neîntîrziat. După cum ni s-a spus, a fost alcătuit un program de măsuri pentru recuperarea restanțelor și darea în funcțiune rapidă a celor trei capacități de producție. Ca el să devină o realitate, este nevoie de un control permanent asupra modului în care sînt aplicate aceste măsuri. Sprijinul promis din partea trustului, hotărîrea constructorilor de a-și mobiliza eforturile pot face ca noile capacități să fie integrate în cel mai scurt timp în circuitul productiv al fabricii.

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Un înalt imperativ social:

GOSPODĂRIREA OPTIMĂ A „FONDULUI DE INTELIGENȚĂ"

O diplomă universitară nu e un simplu petic de hîrtie, ci o importantă valoare socială, certificînd o energie potențială din tezaurul de forțe creatoare ale poporului. În țara noastră, la ora actuală, avem sute de mii de oameni care posedă această „poliță" a cărei scadență în folosul întregii societăți durează întreaga viață. Covîrșitoarea majoritate înțeleg să o onoreze prin dăruire neprecupețită în slujba nobilelor idealuri ce ne străjuiesc impetuoasa înaintare.

Și totuși, în condițiile cînd în fiecare domeniu activează un număr tot mai mare de specialiști, în condițiile în care pentru aproape fiecare specialitate există un disponibil suficient de cadre cu pregătire superioară, anumite locuri — acolo unde se hotărăște soarta producției — suferă de lipsa forței de muncă înalt calificate. Cum se explică acest paradox?

Pentru elucidarea unor aspecte esențiale legate de judicioasa utilizare a cadrelor de specialiști, ne-am adresat în ancheta de față unor conducători de ministere, instituții, întreprinderi, organisme de stat și economice, centrale și locale, direct interesate și răspunzătoare de gospodărirea optimă a „fondului de inteligență".

Pe fundalul clocotitoarei activități desfășurate de poporul nostru pentru ridicarea țării pe treptele preconizate de Congresul al X-lea al partidului, munca specialiștilor, a oamenilor care întruchipează certitudinea competenței aliată cu elanul creator, se relifează prin substanțiale și definitorii contribuții. Sentimentul de totală angajare într-o operă fără precedent în istoria țării îi face pe cei mai mulți dintre ei părtași nemijlociți la tot ceea ce reprezintă viața, preocupările, aspirațiile și țelurile poporului condus de partidul său comunist. Aceasta și explică însuflețirea cu care mulți dintre ei au răspuns: **prezent!** la chemarea partidului ca — în procesul de necontenită perfecționare a economiei și a întregii vieți sociale — munca specialistului să se apropie tot mai mult de nevoile și realitățile stringente ale producției materiale și spirituale.

Există însă, în contextul acestei pasionate participări, și unele aspecte disonante privind felul **cum este valorificat uriașul potențial al corpului de specialiști.**

Un noian de scrisori sosite în ultima vreme la redacție vin să ne semnaleze existența unui fenomen nociv: **numeroase cadre, care au dobîndit o înaltă calificare în instituțiile de învățămînt superior, profesează în afara specialității lor, în cu totul alte domenii decît cele pentru care s-au pregătit. Cine poartă răspunderea acestei situații? Cum pot fi recuperate pierderile existente și stăvilite ele în viitor?** Iată întrebări la care — potrivit unei intenții anunțate cititorilor noștri într-o precedentă pagină „Omul față în față cu el însuși" — ne-am străduit să aflăm răspuns în cadrul prezentei anchete.

La uzina „Electroputere" din Craiova — întreprindere specializată, după cum se știe, în construcția de locomotive și aparataj electric — funcționează în prezent nu mai puțin de 11 ingineri care au absolvit facultatea de mecanizare a agriculturii, 4 ingineri cu specialitatea electromecanică minieră și un inginer în exploatarea și prelucrarea... minereurilor. Unii dintre aceștia dețin chiar posturi-cheie în diferite sectoare ale uzinei: doi mecanizatori de agricultură coordonează producția de locomotive electrice, altul e energetic-șef, ai patrulea conduce biroul de dispozitive, inginerul minier e sculer-șef etc. Dintr-o cercetare sumară a statului de funcțiuni tehnice al uzinei reiese că **circa un sfert sînt ocupate de ingineri cu altă calificare decît cele ce se înscriu în profilul întreprinderii! Prin ce minune au fost angajați toți acești specialiști — așteptați, desigur, acolo unde este realmente nevoie de pregătirea lor — într-o ramură industrială atît de îndepărtată de profesia lor de bază?**

Înainte de a afla răspunsul, să ne îndreptăm obiectivul investigației spre alte două întreprinderi, e drept de mai mică anvergură, de astă dată situate chiar în inima țării, la București.

Pe Calea Victoriei 91, la apreciabilă distanță de unitățile sale productive, se află sediul administrativ al Fabricii de cutii de radio și televizoare. Prin specificul producției, întreprinderea aparține industriei lemnului. Dar printre specialiștii care răspund de bunul mers al acestei producții găsim... un constructor de mașini, un inginer în industria alimentară, o farmacistă, un inginer de căi ferate, un profesor de educație fizică (acesta din urmă pe post de... planificator principal). Ce legături „subtile" și „profunde" s-au statornicit aici între acest larg evantai de specialități și profilul fabricii, e la fel de greu de stabilit...

Nu mai puțin paradoxale sînt și anomaliile pe care le relevă — printre specialiștii întreprinderii de colectarea și industrializarea laptelui-Ilfov, situată pe calea Pantelimon (întreprindere, de asemenea, cu un profil bine precizat și care exclude interpretări „elastice") — prezența unui inginer în exploatarea petrolului și gazelor, a unei inginere chimiste specializate în „tehnologia substanțelor organice", a unei profesoare de științe naturale.

Oprim aici exemplele noastre (forurilor interesate le putem oferi numeroase altele — multe sesizate prin scrisorile corespondenților noștri). Evident — iar practica socială o demonstrează cu prisosință — **ele constituie abateri de la regula generală bazată pe aportul competent, util societății în cel mai înalt grad, al marii majorități a specialiștilor care-și fructifică talentul și cunoștințele pe măsura „omului potrivit la locul potrivit".**

Mulțumită concursului primit din partea Direcției Centrale de Statistică, am putut extrage dintr-o voluminoasă și valoroasă investigație — realizată pe anul precedent — cîteva date semnificative. Ele ne arată că, în ansamblul profesiilor ce necesită studii superioare — unele date profund relevante pentru importanța economică și socială a acțiunii de redistribuire judicioasă, echitabilă a cadrelor de specialiști **în funcție de cerințele producției și de interesele propriei valorificări profesionale a fiecăruia.**

În chip firesc, ne-am concentrat atenția asupra unor profesii în care deficitul de cadre cu pregătire superioară este deosebit de frapant. Bunăoară, în exploatările miniere există un număr de 2 432 posturi care necesită studii superioare, dar din ele **numai 1 963 sînt ocupate de ingineri avînd această specialitate.** Astfel, pe posturile lipsite de prezența firească a inginerului minier se află — prin „derogare" — 248 posesori ai unor atestate de studii medii.

Ni se poate replica: poate că această evidentă discrepanță se datorește unui decalaj real între nevoia de cadre a respectivei ramuri industriale și numărul de specialiști pregătiți pînă în prezent pe acest tărîm. Realitatea este însă cu totul alta: numărul inginerilor pregătiți pentru această specialitate atinge cifra de 2 591 (depășind chiar cu ceva numărul de posturi). În acest caz, unde lucrează cei peste 600 ce nu-și folosesc cunoștințele și capacitățile în profesia pentru care au fost pregătiți și de care duc lipsă o serie întreagă de exploatări miniere (așa cum arătam într-un număr anterior al ziarului)? Îi găsești în construcții și în comerț, în industria chimică și în hidroameliorații etc. — **numai nu acolo unde, în chip firesc, le este locul, unde îi revendică necesitățile economice și imperativele morale.**

Să ne îndreptăm atenția și spre o altă ramură, aceea a chimiei. Din cei 2 492 de specialiști în tehnologia substanțelor anorganice, numai 1 610 ocupă posturi „pe profil": deci, **o treime din ei nu lucrează în meserie!** Îi găsești, în schimb, în construcția de mașini, în electroenergetică și termoenergeutică, în construcții, în chimie alimentară etc. Totodată însă, în propria lor specialitate **există peste 600 de posturi** unde întîlnești specialiști în țiței și gaze, în farmacie, în științe naturale-geografie, ba chiar și în industria alimentară, precum și oameni fără studii superioare.

Ca să nu mai vorbim de agricultură, ramură economică în care „foamea de specialiști" este un fenomen constant! Investigațiile statistice demonstrează însă că **peste 2 200 de ingineri agronomi profesează în cu totul alte domenii de activitate,** de la construcția de mașini la... economia comerțului interior și de la predarea fizicii și chimiei la... fabricarea navelor și instalațiilor de bord. Mai grav apare însă faptul că 265 de ingineri agronomi — oameni care și-au consacrat cinci ani din viață (și încă din epoca cea mai fecundă) studiilor superioare pentru a spori rodnicia pămîntului — se mulțumesc la ora actuală să ocupe locuri de muncă nu numai străine de specialitatea lor, dar în care nu sînt necesare decît studii medii sau elementare! Iar asta în condițiile în care „șantierul" agriculturii socialiste oferă un cîmp de activitate nelimitat celor destinați să ajute la modernizarea ei, la creșterea producției agricole. Dar și aici — deși nevoia de specialiști e acută, deși nenumărate posturi își așteaptă „oamenii potriviți" — ne ciocnim de **anomalii în repartizarea judicioasă a specialiștilor.**

— Nu e vorba numai de aspectul economic al problemei, ci și de cel etico-social — ține să sublinieze tovarășul **Marinache Vasilescu,** director general adjunct la Direcția Centrală de Statistică. Să ne gîndim la faptul că, prin ocuparea unor locuri în facultăți de către cei ce — de la fuga din fața greutăților la substituirea idealului realizării profesionale cu goana după cîștig mai ușor, de la învinuirea hazardului („așa a fost să fie!") la invocarea unor situații și justificări de circumstanță. Nu contestăm sinceritatea multora dintre destăinuirile pe care le-am ascultat: de cele mai multe ori în spatele cuvintelor se ascunde **un real și lucid sentiment al insatisfacției, al naufragiului profesional, un divorț între aspirațiile nutrite cîndva, pe băncile școlii și facultății, și realitatea unei cariere întîmplătoare, dictată adesea de efemera iluzie a confortului ori de renunțarea la asperități, dar și la bucuria împlinirii autentice.**

Mitul „pasiunii irezistibile" se destramă însă, după cum a reieșit din ancheta noastră, în marea majoritate a cazurilor (nu tăgăduim, totuși, că pot exista, sub formă de excepție, și unele impulsuri cu caracter de autorevelație, constînd în **descoperirea tîrzie a unei înclinații deosebite, autentice spre un domeniu în care împrejurările nu ți-au îngăduit să te manifești la timp).**

Fiecare caz în parte comportă, așa cum s-a văzut, o complexitate de motivări... Dar nu analiza psihologică a devierilor de la profesiunea aleasă constituie obiectul acestor rînduri, ci **scoaterea la iveală a unor cauze cu caracter mai general,** care au făcut posibilă frecvența lor răspîndire. Vom încerca să le descifrăm pe temeiul convorbirilor purtate cu factori de răspundere din conducerea unor ministere, instituții, întreprinderi, direct interesați și răspunzători de rezolvarea urgentă și de perspectivă a acestei probleme.

Toți au fost de acord în a sublinia, înainte de orice, rolul pe care l-a jucat în această direcție **excesiva toleranță manifestată de anumite organisme ce aveau în primul rînd menirea de a bara calea „hemoragiei" de cadre.**

S-a vorbit, bunăoară, pe larg despre așa-numita „sarabandă a negațiilor".

— În unele locuri — ne spunea tovarășul **Dobromir Sablici,** adjunct al ministrului industriei ușoare — e de ajuns ca un absolvent căruia nu-i convine fabrica unde a fost repartizat să „păzească" o zi-două ușa directorului respectiv ca să și primească „negație" precum că întreprinderea se poate dispensa de el. Intervin aici o serie întreagă de factori subiectivi...

— Puteți să ne oferiți un exemplu concret?...

— La această practică, nu neg, s-au pretat și unele cadre de conducere din întreprinderile ministerului nostru. Altfel cum s-ar explica faptul că la Fabrica de antibiotice din Iași lucrau pînă mai deunăzi circa 18 specialiști în tehnologia... pielei, adică mai mulți decît în multe întreprinderi de strictă specialitate din restul țării? (Ar trebui adăugat aici și faptul că, facultatea respectivă aflîndu-se la Iași și recrutîndu-și studenții mai ales din acea zonă, unii dintre ei nu vor să plece după aceea în alte părți, deși chiar de la examenul de admitere știu prea bine că la Iași și în preajmă nu există fabrici de piele și încălțăminte). Dar **să nu-i absolvim de vină — vină pe care eu o consider principală — nici pe conducătorii de întreprinderi care primesc, uneori cu brațele deschise, asemenea fugari din profesiune!** Dacă s-ar manifesta o solidaritate mai pregnantă și pe acest tărîm între ramurile industriei și între întreprinderi — **solidaritate pe deplin firească într-o economie socialistă** — nu ne-am trezi în situații de acest gen!

L-am întrebat pe tovarășul **Victor Ionescu,** directorul uzinei „Electroputere", cum se explică prezența inginerilor de alte specialități în întreprindere (am exemplificat la începutul acestor rînduri).

— Doi dintre absolvenții Facultății de electromecanică minieră ne-au fost repartizați de către comisie imediat după absolvire. **Pentru toți inginerii mecanizatori uzina a obținut, la vremea respectivă, avizul fostului Consiliu Superior al Agriculturii.**

Din cîte am aflat, procedeul „racolării" a fost simplu: inginerii care preferau să renunțe la agricultură veneau cu o cerere de angajare la uzină, aceasta se adresa Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, ministerul se adresa Consiliului Superior al Agriculturii, iar aceasta dădea cu o generozitate vrednică de o cauză mai bună mult doritele „negații". Din adresă în adresă, s-a ajuns la o asemenea situație.

Iar în acest răstimp, pe alte căi, **fostul organ tutelar al agriculturii se plîngea de lipsa cadrelor de specialiști,** justificînd și prin acest motiv unele neajunsuri ce se semnalau în anumite sectoare!

Oare nu s-au gîndit niciodată cei care, cu mînă ușoară, prea ușoară, semnau asemenea hîrtii, la consecințele parafării lor nu numai pentru economie, dar și pentru omul căruia credeau, poate, că-i fac „un bine"?

Un număr de ingineri minieri activează ca ingineri petroliști și viceversa...

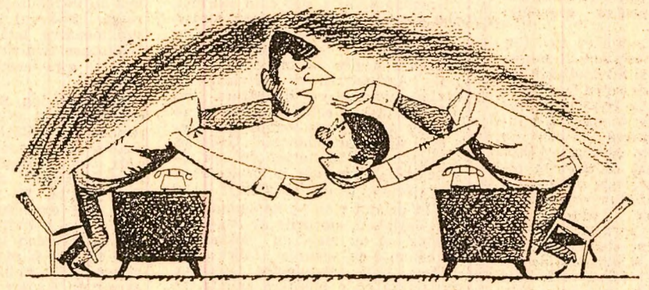

— Ce atîta tevatură!? Schimbăm și gata!

Desene de EUGEN TARU

Dar în afara laturii etice a problemei, trebuie să spunem că „negațiile", la fel ca și angajările de specialiști stagiari destinați altor domenii de activitate, **nu au nici un temei legal.** În această privință redăm precizările făcute de tovarășul **Nicolae Popovici,** adjunct al ministrului justiției:

— Problema repartizării și folosirii absolvenților institutelor de învățămînt superior în perioada stagiaturii are în legislația noastră o reglementare precisă. Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 918/1960 și Legea nr. 11/1968, principalele acte normative în materie, prevăd, pe de-o parte, necesitatea respectării dispoziției de repartizare de către tinerii specialiști și, pe de altă parte, obligativitatea asigurării unui loc de muncă de către unitatea la care au fost îndrumați. **Conducerile întreprinderilor și instituțiilor răspund de specialiștii care le-au fost repartizați, de angajarea lor, precum și de modul în care îi folosesc.** Orice abatere de la această reglementare se pedepsește, sancțiunea îmbrăcînd, în raport de gravitatea faptei, caracterul unei contravenții sau chiar al unei infracțiuni. Un **exemplu tipic de încălcare a legii este negația.** Această formă de renunțare la un specialist nu are un suport legal. Schimbarea repartiției, în cazuri excepționale, reprezintă cu totul altceva și se face numai de către forurile competente.

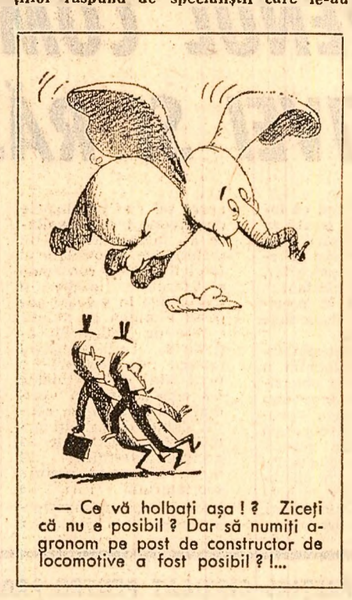

— Ce vă holbați așa!? Ziceți că nu e posibil? Dar să numiți agronom pe post de constructor de locomotive a fost posibil?!...

Iată și un alt caz, pe care ni l-a relatat tovarășul inginer **Ion Rîmbu,** adjunct al ministrului industriei lemnului:

— Județul Covasna ne-a solicitat un specialist în industria lemnului pentru funcția de director al direcției județene de industrie locală. Ținînd seama de ponderea pe care o ocupă în economia județului industria de mobilă, inginerul Constantin Burtea, fost șef de serviciu în cadrul ministerului, s-a oferit pentru această funcție. La prezentarea în județ, organele locale i-au propus un alt post, de mai mică însemnătate, căci **în funcția de director al direcției județene fusese numit între timp altcineva, fără studii superioare.**

Deci, specialistul cu studii superioare urma să fie subordonat celui cu pregătire medie!

— Dar dacă legea nu poate juca în acest domeniu un rol coercitiv — reia firul ideilor tovarășul Mihai Drăgan — ea nici nu trebuie să deschidă așa-numite „portițe legale" care să încurajeze migrația profesională a specialiștilor. Să mă explic mai limpede: la ora actuală există „Indicatoarele de pregătire și stagiu" elaborate de fostul Comitet pentru muncă și salarii ca anexă la H.C.M. 1053/1960, indicatoare pe baza cărora ministerele și-au alcătuit, la rîndul lor, tabele proprii menite să reglementeze **condițiile de studii și stagiu necesare pentru ocuparea fiecărei funcții** tehnico-administrative. Numai că aceste indicatoare și liste sînt atît de „suple", de labile, permit atîtea derogări, încît se dovedesc practic ineficiente. Ce eficiență să aibă un act normativ care, mai în dreptul fiecărei funcții, la condițiile de studii, cuprinde asemenea prevederi: „să aibă studii superioare în specialitatea X **sau în specialități înrudite".** La urma urmelor, dacă ne-am referi, bunăoară, numai la inginerie, noțiunea de „înrudire" poate căpăta cele mai largi interpretări, atît de largi — cum se și întîmplă în practică — încît să înglobeze **toată tehnica, în general!**

Mulți dintre interlocutorii noștri și-au exprimat părerea că o condiție esențială pentru a desfășura cu succes munca de recuperare a cadrelor „rătăcite" în alte profesii, precum și pentru a evita în viitor repetarea acelorași anomalii, este de a ține **o evidență la zi a necesarului de posturi și a numărului de specialiști existenți.** Se știe prea bine că în economie evidența riguroasă este garanția bunei gospodăriri; de ce n-ar fi aplicabil acest principiu și în ce privește tezaurul de specialiști?

Cine trebuie să țină această evidență, pe umerii cui e firesc să cadă răspunderea inventarierii periodice a „fondului intelectual național", aceasta implicînd nu doar o operație statistică, ci și semnalarea operativă a modificărilor „balanței", în vederea remedierilor „din mers"? Într-un consens unanim, cei solicitați să ne răspundă s-au pronunțat pentru **acel organ** care, prin însăși funcțiunile sale, a fost învestit cu rezolvarea unor probleme esențiale din acest domeniu: **Ministerul Muncii. În strînsă colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării** (organul care stabilește necesarul de specialiști pentru anii următori în raport de parametrii fundamentali ai dezvoltării economiei, culturii, vieții sociale și de stat), cu Ministerul Învățămîntului (unicul „furnizor" de cadre înalt calificate pentru domeniile ce solicită pregătire superioară), **Ministerul Muncii se cuvine să-și asume cu toată răspunderea menirea de custode al acestei avuții.**

Firește, aceasta nu înseamnă nicidecum că, pe fiecare sector în parte, ministerele și organele locale se pot considera absolvite de răspunderile firești ce le incumbă. **Înlăturarea pierderilor nejustificate, a „migrațiilor" dăunătoare dintr-o profesie în alta, presupune o evidență strictă nu numai pe ansamblul societății, ci și în fiecare domeniu specific de activitate.**

Nu ni se pare de conceput faptul că astăzi, la atîtea săptămîni de la începerea acțiunii de redistribuire a specialiștilor, tovarășii din conducerea Ministerului Industriei Ușoare declară că nu se cunoaște încă cu precizie necesarul de specialiști al întreprinderilor ministerului situate dincolo de raza Capitalei. Să fie oare acesta un „argument" pentru felul cum a fost înțeleasă reorientarea spre nevoile producției a specialiștilor din minister? Căci, din 450 de oameni care au părăsit forul tutelar prin această operație, **numai 54** au fost puși la dispoziția întreprinderilor din provincie!

E greu de admis, de asemenea, că organele de conducere ale județului Dolj — deși cunosc statistic faptul că în cuprinsul județului există, în alte domenii de activitate, cu 120 de specialiști în agricultură mai mulți decît numărul necesar de cadre, dar, pe de altă parte, duc lipsă de 20 de cadre de ingineri agronomi și mecanizatori — nu sînt în măsură să depisteze cu precizie unde anume sînt „rătăcite" aceste „păsări călătoare" pentru a convinge măcar o parte din ele să revină la profesia lor de bază.

— Trebuie acționat în această direcție cu neslăbită perseverență, fără a privi lucrurile ca pe desfășurarea unei campanii, cu toate aspectele pasagere pe care le comportă acest termen — ne spune tovarășul **Ion Păcuraru,** adjunct al ministrului muncii. Căci e vorba de una dintre cele mai importante acțiuni menite să potențeze un zăcămînt de inestimabilă valoare energetică: **zăcămîntul de capacități umane al țării.** Ne gîndim să inițiem **o balanță anuală a situației cadrelor de specialiști, care să îngăduie dirijarea operativă și eficientă a „fondului de inteligență" spre optima sa valorificare.** Pentru a evita în viitor „hemoragiile" de care aminteați, ne vom strădui să contribuim — alături de Ministerul Învățămîntului — la punerea în acțiune a unui sistem cît mai eficient de **orientare profesională,** menit să ajute nu numai societatea în opera de gospodărire a avuției sale de talente și aptitudini, dar și pe fiecare membru al ei în realizarea efectivă și plenară a potențialului său creator. Căci și în această privință funcționează ca o forță motrice acea caracteristică a democratismului socialist, atît de intens subliniată și atît de consecvent pusă în practică de partidul nostru, mai ales în ultimii ani: **armonizarea organică a interesului obștesc cu cel individual.**

...La capătul acestei investigații, după ce am cercetat din multiple unghiuri acest fenomen, o ultimă concluzie capătă caracter de axiomă practică: **înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate fixează imperativul de a pune cît mai viguros în valoare omul cu întreg potențialul său creator.** În lumina hotărîrilor istoricului Congres al X-lea al P.C.R. — hotăriri care au devenit programul de acțiune al întregului nostru popor — acest imperativ fundamental se transformă, zi de zi, în realitatea pregnantă a României socialiste.

Anchetă realizată de:
Victor BÎRLĂDEANU
Titus ANDREI

Aspirația unor asemenea încălcări ale legii a fost favorizată și de faptul că, pînă la ora actuală, deși au trecut nouă ani de la intrarea în vigoare a actului normativ prin care ele sînt prohibite, organul de resort, Ministerul Învățămîntului, nu a emis încă instrucțiunile de aplicare la care era obligat. **Se impune deci cu necesitate urgentarea elaborării lor.** Renunțarea sub diferite pretexte la un cadru cu pregătire superioară, proaspăt absolvent al unui institut de învățămînt superior, angajarea unui stagiar de către o altă întreprindere sau instituție decît aceea la care a fost repartizat etc., reprezintă, deci, tot atîtea **abdicări nu numai de la normele noastre morale, dar și de la normele legii.**

Bine — vor întreba unii — dar ce se întîmplă dacă specialistul respectiv își încheie „conștiincios" stagiatura și, abia după trei ani, părăsește profesia pentru care s-a pregătit?

— În fața unor asemenea cazuri — ne informează tovarășul **Mihai Drăgan,** director în Comitetul de Stat al Planificării — legea rămîne, deocamdată, fără acțiune. De altfel, nici nu se poate face mare lucru în această direcție numai cu instrumentul legii; trebuie să intervină un șir de factori corelați, care merg de la grija conducerilor de întreprinderi pentru nevoile materiale și spirituale ale specialiștilor pînă la crearea unei atmosfere care să favorizeze înflorirea și manifestarea deplină a aptitudinilor lor creatoare. **O asemenea atmosferă, de satisfacție a împlinirii, îl leagă mai mult ca orice pe om de locul său de muncă.**

Într-adevăr, e greu să nu fii de acord că **multe depind pentru viitorul destin al specialistului de felul în care conducerea întreprinderii ce va beneficia de aportul său înțelege să-i creeze condiții pentru o rapidă și organică integrare profesională, pentru valorificarea deplină a cunoștințelor și capacității sale.**

Asistăm însă, nu o dată, la situații în care conducerii de întreprinderi sau instituții, ce solicită cu insistență cadre cu studii superioare, „se schimbă la față" îndată ce le capătă. Așa s-a întîmplat recent la Combinatul textil Craiova unde, în cadrul acțiunii de redistribuire a cadrelor, au venit doi tineri ingineri, soț și soție, care lucraseră înainte, fiind bine apreciați, în întreprinderi din Capitală. Cum au sosit, directorul general al combinatului, ing. **Constantin Nicolaescu,** i-a refuzat pe motiv că: a) nu le poate oferi locuință (deși indicații precise definesc obligațiile în această privință ale întreprinderilor și autorităților locale față de specialiștii care vin să lucreze acum în provincie); b) nu sînt de specialitate „confecționeri", ci țesători (!?) (deși la fabrica de confecții a combinatului sînt ținuți pe posturi de specialiști oameni cu studii medii și elementare, fiind evident că acești doi ingineri, cu diploma unei facultăți unde specializarea de confecționeri și țesători se înfăptuiește abia în ultimii ani, ar fi putut face în orice caz mai bine față sarcinilor!).

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL REPUBLICII CONGO (BRAZZAVILLE)

Dejun oferit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

Toastul președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

După ce a exprimat sentimentele de prietenie și stimă pe care poporul român le nutrește față de țara și poporul Republicii Congo, convingerea că vizita înaltului oaspete se va înscrie ca un moment de seamă în evoluția legăturilor de prietenie și colaborare româno-congoleză, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a spus :

Convorbirile începute astăzi, într-o atmosferă deschisă, prietenească, ne permit, domnule prim-ministru, să conchidem că avem multe puncte de vedere identice sau foarte apropiate și sîntem convinși că întrevederile ce vor urma vor confirma și întări această părere. Ne exprimăm, totodată, convingerea că contactele directe cu realitățile românești vor contribui la cunoașterea mai îndeaproape a preocupărilor poporului român, a muncii sale creatoare. Toate acestea vor permite evidențierea posibilităților concrete de dezvoltare continuă a cooperării noastre în diferite domenii.

În România sînt cunoscute și se bucură de apreciere lupta hotărîtă a poporului congolez pentru independența sa națională, eforturile susținute ale guvernului dumneavoastră consacrate dezvoltării economice și social-culturale a Republicii Congo, afirmării personalității sale în concertul națiunilor. Ca prieteni sinceri, dorim poporului congolez succese cît mai mari în această activitate de importanță vitală, pentru progresul patriei, pentru viitorul său fericit.

Poporul român, care în acest an a sărbătorit un sfert de veac de cînd a pășit pe drumul unei vieți libere, de sine stătătoare, își orientează constant eforturile pentru realizarea vastului program avînd drept scop desăvîrșirea construcției socialiste în patria sa, apropierea de culmile civilizației, ridicarea continuă a nivelului său de trai.

Preocupate de înfăptuirea acestor planuri măreț, a spus în continuare președintele Consiliului de Miniștri, poporul și guvernul român, profund atașate cauzei păcii, împărtășesc îngrijorarea marii majorități a omenirii în legătură cu persistența, în diferite părți ale lumii, a unor conflicte armate și focare de tensiune, care pun în primejdie securitatea și pacea mondială.

Poziția României în aceste probleme a fost nu o dată exprimată, cu toată claritatea, și ne este plăcut să constatăm convergența punctelor de vedere ale guvernelor noastre în aprecierea necesității imperioase de a fi lichidate pe cale pașnică, cît mai grabnic, toate sursele de încordare.

Este îndeobște cunoscut că pacea nu se limitează, însă, numai la inexistența războiului. Ea este indisolubil legată de asigurarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-și hotărî în mod liber propria soartă.

Apare tot mai pregnant în lumea de astăzi că condiția esențială pentru asigurarea păcii și securității internaționale este aplicarea riguroasă în relațiile dintre state a normelor de drept internațional, a căror esență este exprimată în principiile, unanim recunoscute, ale respectării suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Vital interesată în soluționarea problemelor internaționale în spiritul păcii și cooperării, în strîngerea legăturilor de prietenie între toate popoarele, România, după cum este bine cunoscut, pune în centrul politicii sale externe extinderea relațiilor cu toate țările socialiste și dezvoltă, totodată, raporturile sale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.

Guvernul român acordă o atenție deosebită dezvoltării relațiilor de colaborare în domeniile economic, politic, cultural cu statele din Africa, ce și-au cucerit recent independența națională, afirmîndu-se tot mai activ pe arena internațională și sprijină cu hotărîre lupta popoarelor de pe acest continent pentru libertate și progres social, împotriva imperialismului, a colonialismului și neocolonialismului, împotriva politicii de discriminare rasială și apartheid.

Apreciem și urmărim cu caldă simpatie manifestarea tot mai viguroasă a voinței tinerelor state din Africa și de pe alte continente de a se dezvolta de sine stătător, de a realiza adînci prefaceri în economie, cultură și în viața socială, de a utiliza în mod eficient resursele naționale materiale și umane. Aceasta constituie, după părerea noastră, o chezășie sigură a progresului lor în toate domeniile, a lichidării stării de subdezvoltare în care au fost ținute vreme îndelungată. Lichidarea decalajului apărut între țările avute și cele în curs de dezvoltare, ca urmare a îndelungatei exploatări coloniale, este o cerință imperioasă a timpurilor noastre, a cărei realizare este de natură să contribuie la consolidarea păcii în lume. Un rol de seamă în realizarea acestor obiective îl poate avea extinderea cooperării internaționale și sprijinul pe care Organizația Națiunilor Unite este chemată să-l acorde.

Constatăm cu satisfacție, a spus în continuare vorbitorul, că relațiile dintre țările noastre cunosc o dezvoltare fericită și sîntem încredințați că există posibilități care pot fi puse în valoare prin eforturi conjugate, pentru extinderea multilaterală a legăturilor dintre țările noastre, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și cooperării internaționale.

În încheiere, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a toastat în sănătatea Excelenței Sale, comandantul Marien N'Gouabi, președintele Consiliului Național al Revoluției din Republica Congo, șeful statului, în sănătatea primului ministru, a ministrului afacerilor externe și a celorlalți oaspeți congolezi, pentru prietenia dintre popoarele noastre, pentru pace în lume.

Toastul primului ministru al Republicii Congo (Brazzaville)

Mulțumind pentru cuvintele calde adresate de președintele Consiliului de Miniștri al României, care constituie o expresie a prieteniei sincere dintre poporul român și poporul congolez, comandantul Alfred Raoul, primul ministru congolez, a spus :

Sîntem într-adevăr fericiți, domnule președinte, de a ne afla în capitala unui stat, care, grație voinței nezdruncinate și patriotismului intransigent al poporului său, precum și luciditățiî dinamice a conducătorilor săi, înregistrează pe zi ce trece izbînzi apreciabile și hotărîtoare în lupta pentru adevărata independență și progres.

Națiunea română a sărbătorit recent cea de-a 25-a aniversare a glorioasei sale eliberări. Și dacă vizita noastră are loc la puțin timp după acest mare eveniment, aceasta este pentru că noi dorim ca țînăra revoluție congoleză să cunoască mai bine revoluția românească și să găsească în studierea aprofundată a exemplului său elementele necesare ale progresului și dinamismului, ale entuziasmului și ratiunii.

O dublă cerință se impune revoluției noastre congoleze. Într-adevăr, în primul rînd ea trebuie să-și asume atît responsabilitatea sa națională, cît și solidaritatea internațională. Apoi trebuie să pună de acord independența politică cu independența economică a țării.

În ceea ce privește responsabilitatea sa națională, încă din timpul zilelor glorioase din august 1963 poporul congolez a luat hotărîrea clară. Poporul congolez este pe deplin conștient că numai continuarea edificării unui Congo socialist poate să ducă la realizarea fericirii și prosperității sale. Fidel acestei misiuni, a spus vorbitorul, Consiliul Național al Revoluției, organ de conducere, care a luat ființă în urma mișcării insurecționale de la 31 iulie 1968 și care este condus de tovarășul Marien N'Gouabi, se consacră sarcinii construcției naționale și edificării adevărate a socialismului. Pericolele pe care imperialismul și aliații săi le fac să planeze asupra revoluției noastre, frecvența comploturilor lor subversive, departe de a ne înspăimînta, ne determină să ne organizăm mai bine, să luptăm mai bine și, de asemenea, să ne lărgim cercul de prieteni, în rîndul cărora poporul român ocupă un loc cu totul deosebit.

Într-adevăr, poporul congolez, realizînd revoluția, dorește înainte de toate să cucerească libertatea și demnitatea sa, însă, totodată, el înțelege prin acest act să deschidă un cîmp de acțiune și să lărgească sfera prieteniilor sale. Iată, deci, domnule președinte, de ce acordăm o atenție cu totul deosebită consolidării prieteniei noastre și întăririi cooperării noastre. Sentimentul și rațiunea sînt motivele care ne invită la aceasta, asemănarea experiențelor noastre ne conduce spre aceasta.

După cum am avut deja ocazia să reafirmăm, a spus în continuare primul ministru congolez, constatăm o asemănare mișcătoare și încurajatoare în istoria celor două popoare ale noastre.

Într-adevăr, cum am putea să nu comparăm lupta neîntreruptă a poporului român cu luptele duse de poporul congolez, vreme îndelungată lăsat pradă sclavajului, jefuirii și rivalităților străine ?

Cum să nu evocăm ceea ce se numește în mod obișnuit „experiența victorioasă românească", atît timp cît noi ne străduim, conservînd valorile noastre culturale proprii, să ne realizăm voința de progres tehnic, imprimînd structurilor societății noastre și economiei noastre un proces revoluționar ?

Sîntem convinși că poporul congolez va ști să tragă din cooperarea care îl unește strîns cu poporul României învățămintele care vor trebui să-l conducă în propria sa luptă, analizînd experiențele dv. și inspirîndu-se din exemplul dv. A evoca exemplul dv. înseamnă a trece în continuu în revistă o suită de imagini rezultînd din munca de zi cu zi, curajos susținută și îndeplinită metodic de un popor în căutarea fericirii și în salvgardarea bine înțeleasă a independenței sale.

Republica Congo își însușește în întregime cuvintele de mare semnificație politică rostite de Excelența Sa domnul Nicolae Ceaușescu, în care se arată că România dorește și pe viitor să dezvolte cele mai bune relații cu toate popoarele lumii, pe baza principiilor care se afirmă tot mai puternic în viața internațională : respectarea independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, a neamestecului în treburile interne, respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta și calea dezvoltării sale social-politice.

Am venit în România pentru a consolida și a dezvolta în continuare relațiile foarte amicale care există într-un mod atît de fericit între Republica Socialistă România și Republica Congo, și aceasta în interesul și avantajul reciproc al popoarelor lor. Iată de ce sperăm sincer ca împreună cu dv. să abordăm, în timpul scurtei dar încă de pe acum de neuitat vizite în România, domenii ale cooperării noastre.

Într-o lume zguduită de violența imperialismului, a spus vorbitorul, este plăcut să ai alături de tine prieteni de nădejde și realiști, gata să te ajute în lupta pentru victoria socialismului și păcii în lume.

În încheiere, primul ministru al Republicii Congo (Brazzaville), comandantul Alfred Raoul, a toastat în sănătatea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, în sănătatea președintelui Consiliului de Miniștri și a celorlalte personalități române, pentru prietenia româno-congoleză.

DEPUNEREA UNEI COROANE DE FLORI

Marți dimineață, primul ministru al Republicii Congo (Brazzaville), comandantul Alfred Raoul, împreună cu persoanele oficiale congoleze care îl însoțesc în vizita în țara noastră au depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

La solemnitate au participat Ion Cosma, prim-vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului București, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Brazzaville, generali și ofițeri superiori.

În fața monumentului era aliniată o gardă de onoare. Au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

După depunerea coroanei, asistența a păstrat un moment de reculegere.

În continuare a fost vizitat monumentul.

(Agerpres)

Plecarea la Brașov

În cursul după-amiezii, primul ministru al Republicii Congo (Brazzaville), comandantul Alfred Raoul, și celelalte persoane oficiale aflate în țara noastră au plecat într-o vizită în județul Brașov.

Oaspeții sînt însoțiți de Bujor Almășan, ministrul minelor, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Brazzaville, Tudor Jianu, director al Protocolului în Ministerul Afacerilor Externe, și alte persoane oficiale.

La sosirea în Brașov, oaspeții congolezi au fost salutați cordial de Constantin Cîrțînă, președintele Consiliului popular județean, Constantin Șuțu, președintele Consiliului popular municipal, primarul municipiului Brașov, de alți reprezentanți ai organelor locale de stat.

(Agerpres)

Telegrame

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a trimis o telegramă de felicitare lui Sadok Mokaddem, cu ocazia realegerii sale în funcția de președinte al Adunării Naționale a Republicii Tunisiene.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a adresat o telegramă de felicitare lui Habib Bourguiba junior, cu prilejul numirii sale în funcția de ministru al afacerilor externe al Republicii Tunisiene. (Agerpres)

Cronica zilei

La 11 noiembrie a sosit în țara noastră, la invitația Ministerului Afacerilor Externe, Anton Vratușa, locțiitor al secretarului de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia.

În aceeași zi, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a avut o întîlnire cu oaspetele iugoslav. Cu acest prilej s-a realizat un schimb de păreri cu privire la probleme ale securității și colaborării europene, precum și în legătură cu unele probleme curente ale relațiilor româno-iugoslave.

La întîlnire au mai participat : din partea română — Ion Covaci și George Marin, directori în M.A.E., iar din partea iugoslavă — Iso Njegovan, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și Djuro Nincici, consilier al secretarului de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia.

★

Prof. univ. Miron Constantinescu, ministrul învățămîntului, a primit marți dimineața delegația Ministerului Științei și Învățămîntului din Iran, alcătuită din prof. univ. Afshan Hessam Vaziri și prof. univ. Houri Mostofi Moghadam, de la Universitatea națională din Teheran, care întreprinde o călătorie de studii și documentare în țara noastră.

★

Ambasadorul R.S. Cehoslovace la București, Karel Kurka, a oferit marți un cocteil cu prilejul plecării sale definitive din țara noastră.

Au participat Petre Lupu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul muncii, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Dan Enăchescu, ministrul sănătății, Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Au luat parte, de asemenea, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

În aceeași zi, Karel Kurka, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace în Republica Socialistă România, a plecat definitiv din țara noastră.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala dl. Yves Brunsvick, secretarul general al Comisiei naționale franceze pentru UNESCO, care a făcut o vizită în țara noastră la invitația Comisiei naționale române pentru UNESCO.

★

Cu prilejul Zilei forțelor armate italiene, atașatul militar, aero și naval al Italiei la București, lt. col. Gabriele Starace, a oferit marți o recepție în saloanele ambasadei.

★

La Cluj s-au încheiat marți lucrările celei de-a doua sesiuni științifice a Institutului oncologic din localitate, la care au participat numeroși oameni de știință, cercetători și practicieni din țară și de peste hotare. În ședințele plenare și pe secțiuni, ca și la mesele rotunde organizate cu acest prilej au fost dezbătute multilateral o serie de probleme ale luptei împotriva cancerului. Cele 250 de comunicări și referate au sintetizat o bogată experiență medicală, rezultatele cercetărilor efectuate în ultimii ani în țara noastră și peste hotare.

(Agerpres)

Numirea noului ambasador al Republicii Socialiste România în Japonia

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarășul Iosif Gheorghiu a fost numit în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Japonia, în locul tovarășului Ion Datcu, care a fost rechemat în centrala Ministerului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

Ştiri culturale

Marți dimineață, realizatorii noului film românesc „Căldura" s-au întîlnit la sediul A.C.I.N. cu cineaști și cronicari de film din Capitală.

★

Cu prilejul manifestărilor centenarului nașterii Iuliei Hașdeu, în cadrul Muzeului arhivelor statului a fost deschisă expoziția „Medalion documentar Iulia Hașdeu".

★

Scriitorul german Günter Grass, care, însoțit de profesorul Eberhard Lämmert, a făcut o vizită în țara noastră, la invitația Uniunii scriitorilor, a părăsit Capitala.

În timpul șederii, oaspeții s-au întîlnit cu scriitori, critici literari și alți oameni de cultură din București și Sibiu și au vizitat orașele Brașov și Rîmnicu Vîlcea.

★

Marți după-amiază, în aula Universității din Timișoara a avut loc un simpozion jubiliar dedicat împlinirii unui veac de la nașterea scriitorului Ion Popovici-Bănățeanul.

★

În cadrul marilor aniversări culturale recomandate de UNESCO, marți după-amiază a avut loc la sala Dalles din Capitală, sub egida Universității Populare București și a Comisiei Naționale a Republicii Socialiste România pentru UNESCO, o manifestare închinată lui Mahatma Gandhi, de la a cărui naștere se împlinesc 100 de ani.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 13, 14 și 15 noiembrie. În țară : Vreme în general frumoasă, cu cer variabil, mai mult senin. Vor cădea precipitații izolate, mai ales în nordul țării. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară în a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus 4 și plus 6 grade, iar maximele între 5 și 15 grade, local mai ridicate. **În București :** Vreme în general frumoasă, cu cerul variabil. Vînt slab. Temperatura în scădere ușoară.

Noutăți vestimentare în magazine

Pentru garderoba acestei toamne, magazinele de specialitate sînt bine aprovizionate cu raglane tercot-impermeabile, simple sau dublate cu țesături fantezi, croială și accesorii potrivite tuturor vîrstelor, costume din țesături din lînă sau tergal, într-o gamă variată de culori și desene, cămăși din țesături de bumbac în amestec cu fibre poliesterice — modele clasice, sport și fantezi.

În actualul sezon se găsesc, între altele, și o gamă bogată de taioare din țesături fantezi cu jachetă mai lungă, fusta ușor evazată, pantaloni din stofă evazați din țesături adecvate, pantaloni cu jachetă sau cu vestă, fuste din țesături fantezi în carouri, dungi, uni, cu tighele sau garnituri, precum și pardesie din țesături fantezi. Se găsesc în magazine și paltoane cu guler de blană naturală — pentru adulți și pentru copii.

cinema

- **Femeia îndărătnică :** PATRIA — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,30, SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 2 982) ; 20,15, (seria de bilete — 2 984).
- **Căldura :** REPUBLICA — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 21.
- **Blow-up :** CAPITOL — 9,15 ; 12 ; 15,15 ; 18 ; 20,45.
- **Beru și comisarul San Antonio :** FESTIVAL — 8,45 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21. FAVORIT — 10 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **În împărăția leului de argint :** LUCEAFĂRUL : 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 ; 18,45 ; 21.
- **Galileo Galilei :** VICTORIA — 8,45 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.
- **Viridiana :** CENTRAL — 9,30 ; 11,45 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45, CINEMATECA (în sala cinematografului Union) : — 10 ; 12,30.
- **Mina cu brilliante :** LUMINA — 9,30—15,45 în continuare ; 18,15 ; 20,45.
- **La nord prin nord-vest :** GLORIA — 9 ; 12 ; 15. FLAMURA — 9 ; 12 ; 15.
- **Program pentru copii :** DOINA — 9 ; 10.
- **Baltagul :** DOINA — 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45, GLORIA — 18,15 ; 20.30. FLAMURA — 18,15 ; 20,30.
- **Graiul animalelor ; Comorile mănăstirii Rila ; Cîntecele Renașterii :** TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- **Mai periculoase decît bărbații :** FEROVIAR — 9 , 11 ; 13,15 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MELODIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MODERN — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
- **Testamentul doctorului Mabuse :** EXCELSIOR — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, TOMIS — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,30.
- **Corabia nebunilor :** GRIVIȚA — 9,15—12,15 în continuare ; 16,15 ; 19,30, AURORA — 9,30 ; 12,30 ; 16 ; 19,30.
- **La est de Eden :** INFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15 ; 17,45 ; 20.
- **Omul momentului :** BUZEȘTI — 15,30 ; 18.
- **Cele trei nopți ale unei iubiri :** BUZEȘTI — 20,30.
- **Angelica și sultanul :** DACIA — 8,30—21 în continuare, RAHOVA — 16 ; 18.
- **Lupii albi :** BUCEGI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30. FLOREASCA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, ARTA — 9,30—15,45 în continuare ; 18,15 ; 20,30.
- **Atentatul de la Sarajevo :** UNIREA — 15,30 ; 18 ; 20.15. VITAN — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Stelele din Eger :** LIRA — 15,30 ; 19.
- **Omul care valora miliarde :** DRUMUL SĂRII — 15 ; 17,30 ; 20. VIITORUL — 15,30 ; 18.
- **Tata :** VIITORUL — 20,30 ;
- **Paria :** GIULEȘTI — 15,30 ; 18 ; 20,30, VOLGA — 9,30—16 în continuare ; 18,15 ; 20,30.
- **Familia noastră trăsnită :** COTROCENI — 18, FERENTARI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- **Domnișoarele din Rochefort :** COTROCENI — 15,30 ; 20,30.
- **Vîrsta ingrată :** PACEA — 15.45 ; 18 ; 20,15.
- **A trăi pentru a trăi :** CRÎNGAȘI — 15.30 ; 18 ; 20.15.
- **Război și pace** (seriile I și II) : MOȘILOR — 15,30 ; 19.
- **Război și pace** (seriile III și IV) : MIORIȚA — 9 ; 12.30 ; 16 ; 19,30.
- **Tigrul :** MUNCA — 16 ; 18 ; 20, PROGRESUL — 15,30 ; 18.
- **Dragostea unei blonde :** PROGRESUL — 20,15.
- **Un glonte pentru general :** FLACĂRA — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- **Moartea unui birocrat :** POPULAR — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- **Soarele vagabonzilor :** COSMOS — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- **Contemporanul tău :** RAHOVA — 20.

teatre

- Orchestra de cameră din München (în sala Ateneului Român) : **Concert extraordinar** — 20. Dirijor : Hans Stadlmair. În program lucrări de Mozart, Haendel, Vivaldi, Hindemith.
- Opera Română : **Trubadurul** — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Idiotul** — 19,30 ; (sala Studio) : **Al patrulea anotimp** — 19,30.
- Teatrul de comedie : **Nicnic** — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Un tramvai numit dorință** — 20 ; (sala din str. Alex. Sahia) : **Sfîntul Mitică Blajinu** — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **La ciorba de potroace** — 19,30.
- Teatrul Mic : **Prețul** — 20.
- Teatrul Giulești : **Pălăria florentină** — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă" : **Umbra dr. Nagvan** — 9,30.
- Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Elefănțelul curios** — 15 ; 17 ; (sala din str. Academiei) : **Călțunul cocoșat** — 17.
- Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Birlic** — 19,30 ; (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Femei, femei, femei** — 19,30.
- Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : **De la Bach la Tom Jones** — 19,30.
- Circul de stat : **Ritmurile arenei** — 19,30.

tv

16,00 — Deschiderea emisiunii. „Urmașilor mei" — emisiune pentru tineretul școlar. 18,30 — Bun e vinul ghiurghiuliu. Soliști : Ștefania Stere-Polovenco, Ana Toma, Nicolae Trofin, Radu Gheorghe. Acompaniază orchestra condusă de Sile Ungureanu. 19,00 — Telejurnalul de seară. 19,20 — Intermezzo muzical. 19,30 — Transfocator. Stejarii nu cresc în seră. Cum educăm inteligența ? Emisiune de Al. Stark. 20,00 — Telecinemateca. „Dr. Jekyll și dl. Hyde". 21,50 — Reflector. Telefeuilleton cotidian. 22,00 — Salonul literar al T.V. Viața — atelierul permanent al scriitorilor ● Ancheta noastră : Scriitorul are nevoie de documentare ? Participă : Șerban Cioculescu, Eugen Barbu, Nicolae Ioana ● „Chipul tău" de Tiberiu Utan — poeme filmate ● Proza și ambiguitatea de idei. Dialog : Marin Preda — Nicolae Clobanu. ● Moment poetic : Zaharia Stancu. ● Unde începe și unde sfîrșește „criza de timp" ? Interviu cu Pop Simion ● Pagina externă. Prezintă Ion Pascadi ● Cronica literară : Eugen Barbu : „Martiriul Sfîntului Sebastian". Contrapunct cu autorul. 22,40 — Interpreți îndrăgiți de muzică ușoară : Margareta Pîslaru. 23,05 — Telejurnalul de noapte. 23,20 — Închiderea emisiunii.

SPORT

Ieri la Snagov „Tricolorii" s-au antrenat cu Steaua (tineret)

Ieri, la Snagov, continuîndu-și pregătirile, „tricolorii" s-au antrenat în compania echipei de tineret a clubului Steaua. A fost un joc-școală în care s-a încercat aplicarea diferitelor scheme tactice.

În repriza a doua, în echipa Steaua (tineret) au evoluat Domide și Tufan. La antrenament n-a participat Dobrin, nerefăcut încă.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

DUBLA ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ DE GIMNASTICĂ, disputată la Landskrona (Suedia) între selecționatele Suediei și Poloniei s-a încheiat cu succesul oaspeților învingători cu 362,05—355 puncte la feminin și cu 279,20—270,25 puncte la masculin.

În concursul individual masculin pe primul loc s-a clasat polonezul Kubica cu 55,95 puncte, iar în întrecerea feminină victoria a revenit gimnastei suedeze Rosemarie Holm cu un total de 73,75 puncte.

TRADIȚIONALUL TURNEU INTERNAȚIONAL DE GOLF de la Canberra a fost cîștigat în acest an de campionul australian Bruce Devlin. Pe locul secund s-a clasat japonezul Takashi Murakami.

CAMPIONATUL UNIONAL FEMININ DE ȘAH a luat sfîrșit, la Gori, cu victoria maestrei internaționale Nana Aleksandria, care a totalizat 15 puncte din 19 posibile (12 victorii, 6 remize și o înfrîngere). Pe locul doi, cu 14.5 puncte, s-a clasat Tatiana Zatulovskaia, în timp ce medalia de bronz a revenit maestrei Elena Rubțova — 13,5 puncte.

Nana Aleksandria, în vîrstă de 20 ani, studentă la Universitatea din Tbilisi, cucerește pentru a 3-a oară titlul de campioană a U.R.S.S.

DE LA CERCETARE LA PRACTICĂ

(Urmare din pag. I)

peste 2 milioane lei, acoperind ceva mai mult de jumătate din bugetul institutului. **Sîntem hotărîți să asigurăm cît mai curînd posibil finanțarea, prin contracte de cercetare încheiate cu întreprinderile industriale, a întregii noastre activități.** Deocamdată în executarea contractelor se ivesc anumite dificultăți, de obicei cînd cercetarea încheiată este trecută uzinei. Este foarte actuală întrebarea : va fi ea în stare să o aplice, sau nu ? În această privință, ni se pare tipică situația unor cauciucuri poliuretanice realizate în institut și pentru care s-a și construit o instalație semiindustrială la Borzești. Aici însă, personalul este afectat exclusiv producției curente, planificare. Institutul nostru, în cel mai bun caz, ar putea detașa un cercetător, doi, dar numai pe un timp limitat. Așa că o instalație care a solicitat eforturi și investiții stă neutilizată, nu realizează produsele pentru experimentarea cărora a fost construită, deși acestea ar fi extrem de utile economiei noastre. Tin să subliniez că aceste cauciucuri poliuretanice pot servi ca izolatori fonici și termici, că datorită proprietății lor de a nu se dizolva în hidrocarburi pot fi folosite în conductele pentru transferul produselor petroliere. Ele prezintă, de asemenea, o mare rezistență la abraziune, permițînd realizarea unor anvelope de automobil care în loc de 30 000 km pot fi utilizate 300 000 km — deși aplicarea acestei cercetări se lovește încă de unele dificultăți tehnologice. În fond, este vorba de o multitudine de utilizări, cu însemnată eficiență economică, ceea ce ar justifica din partea factorilor de resort un interes sporit.

— cauciucuri dure și semidure — a apărut o inexplicabilă divergență de interese între minister. Noi am contractat cercetarea cu Ministerul Industriei Ușoare, întrucît materialul respectiv este utilizabil în industria de încălțăminte. „Produsele intermediare" le furnizează însă combinatul de la Borzești, subordonat Ministerului Industriei Chimice. Cele două ministere nu reușesc să cadă de acord asupra obligațiilor respective — livrarea intermediarilor și stabilirea uzinei producătoare — pentru a se putea realiza noul produs, considerat la fel de bun ca omologul său provenit din import. Să fie dificultățile chiar atît de insurmontabile ?...

Altă cercetare prevăzută în angajamente se referă la copolimerizarea acrilonitrilului în soluție de carbonat de etilenă, permițînd realizarea unor fire și fibre sintetice de calitate superioară. În trimestrul III, pe baza rezultatelor de laborator, s-au efectuat experimentări în stația pilot de la Săvinești, rezultatele confirmînd posibilitatea de a se obține, cu materii prime provenite din țară, fire de calitate superioară. Se așteaptă acum avizul Ministerului Industriei Chimice, întrunirea comisiei respective etc. Formalitățile de avizare complicate, greoaie, întîrzie excesiv hotărîrea care ar porni din loc lucrările. Probabil că, într-un viitor apropiat, cînd centralele industriale vor funcționa cu întreaga lor competență, aceste formalități vor fi mult reduse.

În angajamentele colectivului nostru mai sînt prevăzute și cercetări în domeniul polimerilor cu proprietăți semiconductoare, care prezintă interes pentru industria electronică. S-au și sintetizat asemenea polimeri, prezentînd caracteristici satisfăcătoare în ce privește proprietățile electrice și termostabilitatea. Lucrările se apropie de încheiere.

În sfîrșit, s-au elaborat metode de analiză și fabricație a unor substanțe tensioactive, solicitate pentru procese de flotație de industria noastră petrolieră, în speță, de către Combinatul petrochimic de la Brazi. Diferite aspecte ale acestei probleme vor forma obiectul unui contract de cercetare și în anul viitor.

În general, trebuie spus că institutul este bine dotat pentru sarcinile pe care le are în față, deși unele lucruri ar trebui să le realizăm cu forțele proprii, pentru a avea siguranța parametrilor obținuți, înainte de a trece cercetarea în fază semiindustrială. Dificultăți mai prezintă procurarea reactivilor. Abia recent s-au întocmit fișele tehnice pe 1970, dar filiera prin care trec comenzile este încă mult prea complicată, așa încît persistă perspectivele de a le primi abia către sfîrșitul anului viitor.

Ar fi de dorit ca întreprinderile și ministerele de resort să alcătuiască din timp o documentație cît mai amplă, din care să rezulte necesitățile industriei. În felul acesta, cercetarea și-ar da mai bine seama în ce direcție trebuie să-și orienteze eforturile, institutele de specialitate căpătînd o privire de ansamblu atît asupra problemelor de interes imediat, cît și a celor de perspectivă, procedînd la o planificare judicioasă a eforturilor lor.

viața internațională

Folosirea în scopuri pașnice a teritoriilor submarine

în interesul tuturor statelor

NEW YORK 12. — Corespondentul Agerpres transmite : Comitetul politic al Adunării Generale a O.N.U. își continuă dezbaterile în legătură cu problema folosirii pașnice a teritoriilor submarine situate în afara limitelor jurisdicției naționale a statelor. Paralel cu dezbaterile asupra acestui punct, se discută și un proiect de rezoluție inițiat de un grup de 33 de state în care se cere urgentarea lucrărilor pentru formularea unui proiect de declarație care se referă la activitatea statelor în domeniul folosirii în scopuri exclusiv pașnice a teritoriilor submarine ale lumii.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, reprezentantul României, N. Micu, a exprimat convingerea că, prin răbdare și studiu atent al pozițiilor tuturor statelor, se poate ajunge la elaborarea unei declarații de principii juridice care să guverneze activitatea statelor în domeniul explorării și folosirii în scopuri pașnice a teritoriilor submarine.

Bogățiile acestor vaste teritorii — a subliniat reprezentantul român — trebuie să servească la progresul economic al tuturor țărilor, fără nici un fel de discriminare și, în primul rînd, trebuie să constituie un aport însemnat la procesul de dezvoltare economică a țărilor în curs de dezvoltare.

★

NEW YORK 11 (Agerpres). — Comitetul special O.N.U. pentru decolonizare a dat publicității un raport consacrat activității monopolurilor străine în sudul Africii, calificînd această activitate drept o piedică serioasă în aplicarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Potrivit raportului, monopolurile străine implantate în Namibia, Rhodesia, Angola și Mozambic, bucurîndu-se de sprijinul fățiș al unor state, continuă să acorde asistență economică și financiară regimurilor care se opun procesului decolonizării.

PRACTICILE APARTHEIDULUI CONDAMNATE LA O.N.U.

Timp de mai multe săptămîni, pe agenda Comitetului politic special al Adunării Generale a O.N.U. a figurat o problemă care revine constant în dezbaterile comunității internaționale a națiunilor : apartheidul, politica anacronică a rasismului, ridicată în R.S.A. la rang de politică de stat. Este știut că toate încercările întreprinse de Națiunile Unite în ultimii 20 de ani de a găsi prin negocieri o rezolvare acestei probleme au eșuat. Guvernul sud-african definește politica sa de apartheid drept „dezvoltarea separată a grupurilor rasiale". Cu alte cuvinte, o încercare de a întoarce roata istoriei cu secole în urmă, de a menține cei 13 milioane de africani într-o stare de robie. Cel puțin două milioane de oameni au fost întemnițați sau arestați de guvernul de la Pretoria. Deosebit de alarmante sînt știrile privind torturile îngrozitoare la care sînt supuși deținuții politici. „Așezările strategice", unde sînt încartiruiți cu forța sute de mii de africani dezrădăcinați din locurile lor natale, capătă o tot mai mare extindere.

Încercînd să constituie în sudul Africii un bastion al rasismului, guvernul R.S.A. participă activ la operațiunile vizînd înăbușirea mișcării de eliberare. 5 batalioane de militari sud-africani au fost dizlocate în provincia Tete de Mozambic pentru a-i sprijini pe colonialiștii portughezi. O escadrilă de 8 elicoptere ale R.S.A. a participat la „operațiuni de pedepsire" organizate la ordinul Lisabonei împotriva unor sate din Angola.

Aceste fapte, expuse în ședințele comitetului de către petiționari ai mișcărilor de eliberare din Africa de Sud, sînt mărturii incontestabile ale pericolului pe care îl prezintă menținerea apartheidului pentru pacea și securitatea părții de sud a continentului negru.

Reprezentanții statelor africane au relevat în intervențiile lor că O.N.U. poate și trebuie să joace un rol mai însemnat în determinarea unei schimbări esențiale a situației din Republica Sud-Africană. „Politica de apartheid este în esență o problemă colonială și trebuie considerată nu numai ca o violare a drepturilor omului, ci o agresiune imperialistă împotriva populației de culoare" — arăta unul din vorbitori.

Așa cum au subliniat mai mulți delegați, guvernul de la Pretoria nu ar sfida în continuare rezoluțiile O.N.U., voința milioanelor de negri din R.S.A., dacă nu s-ar bucura de sprijinul unor țări membre ale N.A.T.O. Politica unor asemenea țări a fost condamnată cu hotărîre la O.N.U., subliniindu-se că măsurile vizînd izolarea completă și totală a R.S.A. trebuie aplicate fără nici un fel de amînări de către toate statele comunității internaționale. În același timp s-a subliniat necesitatea de a se acorda un ajutor multilateral mișcării de eliberare națională din această țară.

Aceste opinii și-au găsit o puternică reflectare și în cuvîntarea reprezentantului român, care a subliniat că țara noastră sprijină fără rezerve orice măsuri și acțiuni ale O.N.U. menite să pună capăt apartheidului. Exprimîndu-și deplina solidaritate cu popoarele care luptă pentru eliberare și independența națională, România condamnă cu hotărîre politica de apartheid promovată de cercurile conducătoare ale R.S.A. Țara noastră consideră o datorie a sa internațională să contribuie la eforturile majorității statelor iubitoare de pace și libertate de a eradica racila apartheidului din societatea contemporană și de a sprijini lupta justă a popoarelor la autodeterminare, libertate și progres social.

C. ALEXANDROAIE

VIENA Delegația militară română primită de președintele Austriei

VIENA 11. — Corespondentul Agerpres P. Stăncescu transmite : Delegația militară română, condusă de ministrul forțelor armate, general-colonel Ion Ioniță, care face o vizită în Austria, la invitația ministrului apărării, Georg Prader, a fost primită marți dimineață de președintele federal al Austriei, Franz Jonas.

În cursul convorbirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă foarte cordială, președintele și-a exprimat satisfacția pentru discuțiile interesante și fructuoase purtate cu președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și cu alți factori de răspundere din România în timpul recentei sale vizite în țara noastră. Președintele Jonas a elogiat evoluția pozitivă a relațiilor româno-austriece. În aceeași zi, delegația militară română a fost primită de vicecancelarul Austriei, Hermann Withalm.

Ministrul forțelor armate al României a depus în cursul dimineții o coroană de fori la monumentul eroilor din incinta Hofburgului. La prînz, ministrul apărării al Austriei, Georg Prader, a oferit o masă în cinstea delegației militare române. Cu acest prilej au fost rostite toasturi. După-amiază, delegația militară română a plecat cu un avion special la Innsbruck.

ORIENTUL APROPIAT

- **Conferință arabă la nivel înalt între 20–22 decembrie**
- **Lupte aeriene în sectorul Canalului de Suez**

CAIRO 11 (Agerpres). — În capitala R.A.U. s-au încheiat lucrările Consiliului Apărării al Ligii Arabe, la care au participat miniștri ai afacerilor externe, miniștii apărării și șefii de state majore ai țărilor membre ale Ligii Arabe, cu excepția Tunisiei. A fost prezentă, de asemenea, o delegație a Organizației pentru Eliberarea Palestinei.

În comunicatul comun dat publicității la Cairo se subliniază că participanții au recomandat convocarea unei conferințe arabe la nivel înalt la Rabat între 20 și 22 decembrie.

Comunicatul precizează că s-a hotărît intensificarea sprijinului acordat Organizației pentru Eliberarea Palestinei și că, în acest sens, au fost adoptate un număr de rezoluții secrete.

În încheiere, în document se arată că a fost aprobat un memorandum cu privire la întărirea rezistenței arabe în teritoriile ocupate.

TEL AVIV 11 (Agerpres). — În sectorul Canalului de Suez a avut loc marți la ora 6,30 (ora locală) o luptă aeriană între avioane israeliene și egiptene, a declarat la Tel Aviv un purtător militar de cuvînt, citat de agenția France Presse. Potrivit declarației sale, în timp ce aparatele israeliene bombardau pozițiile militare egiptene, aviația R.A.U. a intervenit pentru a le intercepta. În cursul luptei au fost doborîte trei avioane aparținînd R.A.U. Toate aparatele israeliene, a afirmat el, s-au întors la bazele lor.

CAIRO 11 (Agerpres). — Un purtător militar de cuvînt al R.A.U., citat de agenția Reuter, a confirmat că marți dimineața a avut loc în regiunea Canalului de Suez o luptă aeriană între avioane egiptene și 12 avioane israeliene, care au violat spațiul aerian al R.A.U., la sud de orașul Suez. Aviația egipteană a intervenit pentru a intercepta avioanele israeliene, iar în cursul luptei, a afirmat purtătorul de cuvînt, au fost doborîte două avioane israeliene. Unul din aparatele egiptene angajate în luptă nu s-a întors la bază.

Atacuri susținute ale patrioților sud-vietnamezi

SAIGON 11 (Agerpres) — De cinci zile tabăra forțelor speciale americano-saigoneze de la Bu Etp este încercuită de detașamentele patrioților, fiind complet izolată — relatează corespondentul agenției France Presse. El citează afirmațiile unor piloți ai elicopterelor americane, ce efectuează zboruri în această regiune, potrivit cărora forțele speciale de la Bu Etp au pierdut deja controlul asupra a două fortificații, unde flutură drapelul forțelor patriotice.

Primul atac puternic asupra taberei de la Bu Etp a fost declanșat miercurea trecută, patrioții bombardînd-o cu rachete și mortiere. De atunci luptele continuă cu violență. Cei 1 800 militari saigonezi și americani aflați în această zonă au solicitat în ultimele zile întăriri. Încercînd să contracareze acțiunile ofensive ale detașamentelor patrioților, „fortărețele zburătoare" americane „B-52" au lansat noapte de noapte sute de tone de bombe în regiunea respectivă.

Tabăra specială de la Bu Etp se află în apropiere de pozițiile fortificate americano-saigoneze de la Duc Lap și Bu Prang, în împrejurimile cărora au avut loc în ultima săptămînă lupte grele între forțele patriotice și trupele inamice.

Scrutin agitat în Filipine

MANILA 11 (Agerpres). — Primele rezultate parțiale ale alegerilor generale din Filipine vin să confirme previziunile preelectorale, potrivit cărora actualul președinte, Ferdinand Marcos, va ieși învingător.

Echipa aflată la putere, apreciază agenția U.P.I., e sigură de victorie în toate regiunile țării, inclusiv acolo unde partidul de opoziție al lui Sergio Osmena părea să se bucure de numeroși și pasionați susținători. În ceea ce privește noul președinte al țării, rezultatele definitive ale alegerilor urmează să fie cunoscute în cursul zilei de miercuri.

Campania electorală s-a caracterizat prin violența disputelor. Au fost cele mai sîngeroase alegeri din istoria Republicii Filipine, proclamată acum 23 de ani, afirmă agenția U.P.I., apreciind că de la 1 iulie, cînd a început campania electorală, și pînă în prezent și-au pierdut viața 63 de persoane în cursul ciocnirilor dintre grupuri rivale.

PROBLEME ECONOMICE ÎN DEZBATEREA SKUPȘTINEI FEDERALE IUGOSLAVE

BELGRAD 11. — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite : În cadrul lucrărilor principalelor organisme ale Skupștinei Federale a R.S.F. Iugoslavia, Mitia Ribicici, președintele Veceі Executive Federale, a prezentat un raport cu privire la unele probleme economice ale anului 1969 și la elementele politicii economice pentru anul viitor.

După ce a arătat că anul 1969 a fost unul dintre cei mai favorabili pentru economia R.S.F Iugoslavia, vorbitorul a menționat, printre altele, ritmul înalt de creștere a producției industriale, rezultatele obținute în domeniul modernizării și reconstrucției întreprinderilor, sporirea producției agricole, a exporturilor și a veniturilor provenite din turism Tot la capitolul progrese, a spus el, se poate înscrie și creșterea cu 4 la sută a numărului celor angajați în procesul de producție.

Referindu-se la unii factori nefavorabili care au acționat în economia iugoslavă în cursul anului 1969, Mitia Ribicici s-a oprit asupra creșterii deficitului balanței comerciale și de plăți, asupra unor deficiențe în circulația mijloacelor financiare, precum și asupra modalităților insuficiente de sporire a capacității de reproducție a economiei. Consumul, a subliniat vorbitorul, a crescut mai rapid decît producția și productivitatea muncii.

Abordînd în continuare problema politicii economice pe anul 1970, vorbitorul a precizat că în centrul acestei politici va sta consolidarea pozițiilor obținute și a acelor realizări care oferă posibilități pentru dezvoltarea viitoare. Se vor lua măsuri pentru îmbunătățirea solvabilității întreprinderilor și se va accelera ritmul de dezvoltare a regiunilor rămase în urmă. Pe plan extern se va urmări reducerea deficitului balanței de plăți, prin extinderea exportului și realizarea unor relații armonioase între export, import și producție.

Politica economică a anului 1970, a spus Mitia Ribicici în încheiere, reflectă nu numai necesitățile, interesele și posibilitățile reale ale economiei iugoslave, dar, în același timp, creează condiții pentru continua dezvoltare a economiei naționale

REAFIRMĂRI PRIVIND POZIȚIA ANGLIEI FAȚĂ DE PIAȚA COMUNĂ

LONDRA 11 (Agerpres). — Luînd cuvîntul luni seara, cu prilejul tradiționalului banchet oferit de primarul Londrei, primul ministru britanic, Harold Wilson, a abordat o serie de probleme privind politica internă și externă a guvernului său. Referindu-se astfel la cererea Angliei de a intra în Piața comună, Wilson a declarat pe un ton polemic : „Există un sentiment din ce în ce mai insistent că dacă ni se refuză intrarea în Piața comună, aceasta nu s-ar datora faptului că „cei șase" se tem de efectele slăbiciunii Marii Britanii, ci pentru că, unii cel puțin, se tem de competitivitatea forței noastre economice crescînde". Totodată, el și-a exprimat părerea că o nouă respingere a candidaturii britanice la Piața comună ar atrage după sine frînarea potențialului industrial și tehnologic al Europei occidentale.

Vorbind despre economia britanică, Wilson a făcut aprecieri favorabile asupra evoluției balanței comerciale, afirmînd că ea se va încheia anul acesta cu un sold activ.

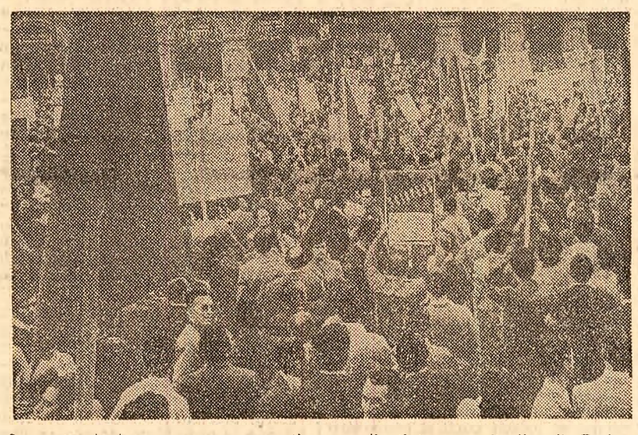

Secvență de la o mare manifestație revendicativă a muncitorilor din Torino

agențiile de presă transmit:

În cadrul vizitei efectuate în Uniunea Sovietică, Gaafar Mohammed El Numeiry, președintele Consiliului Comandamentului Revoluției Sudaneze, prim-ministru al Sudanului, a avut convorbiri cu Leonid Brejnev, Alexei Kosîghin și Nikolai Podgornii, în legătură cu relațiile dintre cele două țări și unele probleme internaționale de interes reciproc. De asemenea, la Moscova au fost semnate un acord referitor la dezvoltarea comerțului bilateral și un plan de colaborare culturală.

Președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Pal Losonczi, a sosit la 11 noiembrie într-o vizită oficială în India. La Delhi, oaspetele a fost întîmpinat de președintele Indiei, Venkata Giri, de primul ministru Indira Gandhi și de alte persoane oficiale.

În prima zi a lucrărilor Conferinței generale a O.N.U. pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.), deschisă luni la Roma, directorul general al organizației, Addeke Boerma, a prezentat planul indicativ mondial de dezvoltare agricolă, considerat drept document de bază al conferinței.

Între R. P. Albania și R. S. Cehoslovacă a fost semnat marți la Tirana un protocol comercial pe anul 1970 — anunță agenția C.T.K.

În voievodatul Opole (Polonia) a izbucnit unul dintre cele mai mari incendii de pădure de după război, anunță agenția P.A.P. 400 de hectare de pădure au fost cuprinse de flăcări și au ars timp de două zile.

O reuniune a Consiliului Securității Naționale, convocată de președintele Richard Nixon, a avut loc la Washington. Potrivit agenției U.P.I., cu acest prilej au fost examinate probleme privind poziția Statelor Unite la proiectatele negocieri preliminare sovieto-americane de la Helsinki pentru limitarea cursei înarmărilor nucleare strategice.

Mișcarea grevistă din Statele Unite, dominată de greva celor aproape 150 000 de muncitori de la societatea „General Electric", se extinde. La Columbus, Ohio, au încetat lucrul 4 000 de salariați ai uzinei societății „Westinghouse Electric", iar la Pittsburgh, compania „Johns and Lauglin" a întrerupt activitatea uneia din cele două otelării ale sale ca urmare a unui conflict cu sindicatele.

În cadrul manifestărilor prilejuite de împlinirea a 200 de ani de la începerea pregătirii cadrelor medicale în Ungaria, la Universitatea de medicină din Budapesta a avut loc marți festivitatea acordării titlului de doctor honoris causa unor mari savanți ai lumii. Cu acest prilej, titlul de doctor honoris causa al Universității de medicină din Budapesta a fost acordat și academicianului Ștefan Milcu, directorul Institutului „C. I. Parhon" din București.

Andrei Greciko, ministrul apărării al U.R.S.S., a plecat marți spre Havana, într-o vizită oficială de prietenie.

Irianul de vest a hotărît să rămînă alipit la Indonezia în cadrul unui act de alegere liberă — a informat luni Adunarea Generală secretarul general al O.N.U., U Thant.

Unități ale armatei venezuelene ocupă de două săptămîni teritoriul orășelului studențesc al Universității din Caracas. Trupele au intrat acolo după puternicele demonstrații ce au avut loc și în cadrul cărora studenții și-au manifestat dezacordul cu politica economică și socială a guvernului, precum și față de reducerea fondurilor alocate de stat pentru învățămîntul superior.

Poliția cipriotă a descoperit o ascunzătoare de arme și a arestat cinci persoane. În ascunzătoare au fost găsite o bombă, un dispozitiv de declanșat explozie cu întîrziere, dinamită, grenade și cartușe.

● răsfoind presa străină ● răsfoind presa străină ● răsfoind presa străină ● răsfoind presa străină

Securitatea europeană — opera tuturor statelor, mari și mici

Revista iugoslavă de politică internațională „MEDUNARODNA POLITIKA" *publică într-unul din ultimele sale numere un interviu cu* Ahti Karjalainen, *ministrul afacerilor externe al Finlandei, pe tema conferinței asupra securității europene.*

Răspunzînd la o întrebare privind actualele tendințe în relațiile internaționale, ministrul finlandez s-a declarat optimist, arătînd că „dorința de independență și vitalitatea națiunilor vor duce, mai devreme sau mai tîrziu, la înlăturarea obstacolelor care împiedică dezvoltarea lor". După părerea ministrului finlandez, roadele unui climat de destindere în lume nu vor apărea, probabil, dintr-o dată. Dar, din mai multe considerente, „sînt convins că vom progresa".

Referindu-se la o întrebare în legătură cu situația actuală din Europa și perspectivele cooperării și securității continentului nostru, ministrul finlandez a apreciat că „a sosit momentul să se adopte soluții pașnice și să se negocieze problemele majore ale securității în Europa. Guvernul finlandez — a continuat ministrul de externe finlandez — consideră că trebuie întreprinși primii pași și este necesar să se facă totul pentru a preveni pericolele unei încordări".

Abordînd problema convocării conferinței europene, ministrul finlandez și-a exprimat părerea că „trebuie început prin demersuri constructive în sensul slăbirii tensiunii". „Noi susținem hotărît acest punct de vedere, convinși fiind că pentru a se ajunge aici (la convocarea conferinței —n.n.) este necesar să se dea dovadă de răbdare și perseverență".

Răspunzînd la o întrebare vizînd mijlocul cel mai eficient pentru a se ajunge la securitate pe continentul european, ministrul finlandez a declarat că aceasta este o problemă care privește toate statele, indiferent de mărime. „Nici o soluție politică serioasă nu se va putea realiza fără colaborarea tuturor țărilor, inclusiv a statelor mici și mijlocii". Cooperarea și înțelegerea internațională nu presupun ca toate țările să acționeze de fiecare dată în același fel, ci ca fiecare stat să depună eforturi pentru atingerea scopului comun propus, într-un asemenea mod, încît să slujească înfăptuirii optime a acestui obiectiv.

Experiența Finlandei, a relevat Karjalainen, arată că cea mai indicată orientare în domeniul politicii externe constă în stabilirea de relații de bună vecinătate, de prietenie cu toate popoarele, indiferent de sistemul social, în desfășurarea de eforturi susținute pentru reglementarea pe cale pașnică și echitabilă — în cadrul cooperării internaționale și, în special, în cadrul Națiunilor Unite — a problemelor litigioase, pentru promovarea conlucrării între state.

„Cu privire la noul guvern de la Bonn"

Sub titlul de mai sus, ziarul „NEUES DEUTSCHLAND" *a publicat la 9 noiembrie un articol consacrat evenimentelor politice din R.F.G. de după recentele alegeri parlamentare.*

După ce se arată că este încă prematur să se formuleze aprecieri definitive asupra noului guvern vest-german, sub conducerea lui Willy Brandt, ziarul menționează : „Rezultatul alegerilor a arătat că milioane de vest-germani doresc o înnoire față de orientarea conservatoare din trecut și față de politica de înarmare atomică". „O traducere în viață a acestor cerințe — arată ziarul — duce însă neapărat la contradicții cu acele forțe ale marelui capital vest-german care vor să impună cu orice preț, chiar și sub un guvern condus de social-democrați, continuarea vechii orientări în politica internă și externă... Guvernul Brandt — Scheel se află deci sub o dublă presiune. Mai devreme sau mai tîrziu, întrebarea : înnoirea sau continuitatea politicii vest-germane ? — va cere imperios hotărîri concrete. În ce privește politica externă, declarația guvernamentală conține, firește, unele accente noi, care au fost înregistrate cu atenție pretutindeni și, bineînțeles, și în R. D. Germană. Astfel, noul guvern de la Bonn a lăsat să se înțeleagă că va semna Tratatul de neproliferare a armelor atomice. Acest lucru merită să fie salutat.

De asemenea, trebuie considerat pozitiv faptul exprimat în declarația guvernamentală că Republica Federală e dispusă să participe «după o pregătire amănunțită» la o conferință de securitate europeană. Fără îndoială că o poziție constructivă a guvernului vest-german față de marea cauză a asigurării păcii pe continentul nostru va găsi aprobarea și sprijinul tuturor popoarelor europene În orice caz, după cum se știe, în general R.D.G. se situează pe poziția că realizarea unei conferințe de securitate europeană este cel mai bine slujită prin neridicarea unor condiții prealabile de către nici una din părți. Este vorba despre participarea cu drepturi egale a tuturor statelor Europei, pentru ca ele să-și poată aduce contribuția la conviețuirea pașnică a popoarelor și statelor europene".

„Noul cancelar federal vest-german — arată mai departe „Neues Deutschland" — s-a deosebit în declarația guvernamentală de predecesorul său, Kiesinger, prin aceea că a vorbit despre existența a două state germane. Nu vrem să judecăm acum faptul că la Bonn s-a luat cunoștință cu o remarcabilă întîrziere de o realitate politică care face parte de mult în lume din A.B.C.-ul politic. Totuși, acesta poate fi un pas spre o apreciere realistă a lucrurilor... Realitatea este că Republica Democrată Germană nu este un stat mai puțin suveran decît Republica Federală".

„Dar de ce oare — se întreabă ziarul — nouă guvern de la Bonn îi lipsește curajul să recunoască acest adevăr întreg ? De ce refuză el, ca și predecesorii săi, să recunoască Republica Democrată Germană, potrivit normelor dreptului internațional ?"

În continuare, în articol se constată că în declarația guvernamentală au fost omise probleme hotărîtoare de politică externă, cum ar fi recunoașterea necondiționată a frontierelor europene, inclusiv a frontierei dintre R.D.G. și Republica Federală, renunțarea la pretenția R.F.G. de unic reprezentant al poporului german, declararea acordului de la München din 1938 ca nul și neavenit de la bun început. De asemenea, ziarul arată că declarația guvernamentală vorbește despre continuarea politicii N.A.T.O., „deci a acelei politici care reprezintă tocmai unul din motivele principale ale adîncirii diviziării Germaniei și Europei în blocuri ostile, ca și ale nesiguranței popoarelor europene".

Ocupîndu-se în continuare de problemele politice amintite în declarația guvernamentală vest-germană, ziarul arată : „Tocmai constatarea cancelarului federal Brandt că trebuie «îndrăznită mai multă democrație» a trezit așteptări pline de speranță în rîndurile oamenilor muncii vest-germani, cu atît mai mult cu cît el a anunțat concomitent un program cuprinzător de reforme interne".

Subliniind necesitatea interzicerii partidului neonazist, P.N.D., ziarul conchide : „O politică nouă, realmente inevitabilă pentru Germania occidentală, trebuie să se bazeze pe activitatea democratică a poporului muncitor".

Preocupări în economia algeriană

Făcînd un bilanț al realizărilor Algeriei în dezvoltarea economiei, ziarul „EL MOUDJAHID" *schițează într-o suită de articole preocupările actuale și de viitor ale guvernului în acest sector vital pentru consolidarea independenței țării.*

„Pentru economia algeriană ordinea de prioritate, care constituie un element esențial în orice planificare, se caracterizează mai întîi prin locul acordat de stat educației tineretului și formării de cadre de specialiști. Acestui sector i-au fost consacrate fonduri însemnate, avînd în vedere importanța sa pentru dezvoltarea viitoare a țării. În al doilea rînd, deși Algeria a hotărît în mod ireversibil să meargă pe calea formării și dezvoltării unui puternic sector industrial, ea nu a pierdut din vedere că agricultura va rămîne sursa esențială a necesităților alimentare ale populației, servind totodată la obținerea de importante venituri din exportul produselor agro-alimentare. Acestea sînt rațiunile eforturilor întreprinse de stat în domeniul financiar în favoarea agriculturii.

Pe de altă parte, hidrocarburile, petrolul brut și gazul natural nu constituie numai resurse energetice de neînlocuit pentru dezvoltarea economiei naționale, ci reprezintă o bogăție inestimabilă ca materii prime destinate fabricării unei multitudini de produse, care în prezent sînt importate. Producția de petrol brut, al cărei volum de export a atins 43 milioane de tone în 1968, situează Algeria pe locul al zecelea între țările producătoare.

Aportul complexelor industriale, siderurgice, petrochimice, mecanice de la Annaba, Arzew, Skikda, Constantine și altele la edificarea unei adevărate industrii naționale va fi considerabil și va asigura țării condiții de rapidă dezvoltare. Datorită construirii complexului siderurgic de la El Hadjar, Algeria își va procura fonta și oțelul necesare aprovizionării diferitelor ramuri pentru construirea de mașini-unelte, de bunuri și echipamente industriale. În domeniul metalelor neferoase este aplicată aceeași politică de valorificare a unor importante resurse naționale de plumb, zinc, cupru etc.

Vastul program de construcții de locuințe, de uzine, școli, spitale, amenajarea infrastructurii portuare, feroviare și rutiere, marile lucrări aflate în curs sau în proiect pentru irigații stau mărturie preocupării poporului algerian de a-și consolida independența, de a-și făuri o viață liberă și prosperă".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360